

BØRNETEATER

NR. 105 • MAJ 1998

avisen

Lige på og hårdt

Anonyme breve, beskyldninger om inhabilitet, trusler om berufsverbot - der bliver gået til sagen, når refusionsudvalget skal kanøfles.

Side 2-3

Kultur & kvalitet

Der er for megen kulturpolitisk retorik omkring kvalitetsbegreberne, mener teaterprofessor Jørn Langsted, der hudfletter tidens tendenser i sin faste klumme.

Side 3

Masser af meninger

Teaterrådet, refusionsudvalget, børneteateravisen og redaktøren står for skud, når læserne hvæser pennen.

Side 16-17

Festival 98

Roskilde fyldte 1000 og børneteateret fyldte Roskilde. Den store børne- og ungdomsfestival boltrede sig i fine, historiske rammer med et massivt udbud af kunst i øjenhøjde.
Foto-reportage side 4-5 og anmeldelser side 6-14

FOTO: ANNE MARIE SØRENSEN

REFUSIONSUDVALGET ANGRIBES FRA ALLE SIDER

Fanget i krydsilden

Situationen omkring det forkætrede refusionsudvalg har udviklet sig til en farce, hvori indgår anonyme breve, fordømmende rundskrivelser og opfordringer til at boykotte udvalgsmedlemmerne og alle de teatre, de har kontakt med

Af Carsten Jensen
Illustration:
Bob Katzenelson

Det er ikke særlig rart for et teater at få fraget eller nægtet den vigtige refusionsgodkendelse (se BTA 102, 103 og 104), men det kræver også gode nerver at sidde i det refusionsudvalg, der lægger navn til de upopulære afgørelser. Og nu har utilfredsheden med udvalgets medlemmer og arbejde antaget karakter af personlig forfølgelse og berufsverbot.

Umiddelbart før den store børne- og ungdomsteaterfestival i Roskilde rundsendte »en kreds af teaterkunstnere« således et anonymt brev til landets børneteatre, Børneteateravi-

sen m.fl., der indledes med: »Hvorfor skal danske teaterkunstnere finde sig i at blive registreret som uduelige af et himmelråbende inhabilt og ukvalificeret refusionsudvalg?»

Refusionsudvalgets fem medlemmer anklages bl.a. ud for inhabilitet, fordi de selv administrerer, skriver, instruerer eller spiller børneteater - og ved deres udvalgsarbejde nu har fået en god måde at skaffe sig af med eventuelle konkurrencer på - i hvert fald ifølge det anonyme brev.

En af dem er ovenikøbet med i en forestilling, der har fået dårlige anmeldelser, en anden har skrevet et stykke, der blev taget af plakaten efter premieren - og så er det åbenbart også en skærpet omstændighed, at »hovedparten af

dem har ikke selv børn«.

Alt sammen betyder ifølge det anonyme brev, at de ikke kan vurdere, om børneteater er godt - og så bruger de i øvrigt skatteborgernes penge på hotelophold og dyre middage...

Til kamp for Familieteatret

Der er mere af samme »velargumenterede« skuffe, men læsernes skal spares for flere uddrag, ihukommende at sådanne skrivelser troværdighed er direkte proportional med skribenternes mod til at stå frem med deres synspunkter.

Alligevel var den anonyme skrivelse et stort samtaleemne blandt festivalens teatre, hvor der herskede generel forargelse over brevet og den anonymitet, som svækkede nogle af de (få) argumenter, som flere måske kunne erklære sig enige i. Sikker er det i hvert fald, at udvalgets medlemmer rigtigt nok har foden godt inde for i det danske børneteatermiljø - men det var i øvrigt et af de væsentlige kriterier for deres udvælgelse.

Men sagen stopper ikke her. Refusionsudvalgets arbejde var nemlig også faldet et par teaterforeningsformænd for brystet, og i en rundskrivelse - dateret 22. marts - til teaterforeninger og styrelsesmedlemmerne i RBOT'en (den amtskommunale produktionsstøtteordning for børneteater og opsøgende teater, red.) går man i bre-

chen for Susanne Theils Familieteater.

Sagen er i al korthed, at Familieteatret er blevet refusionsgodkendt, men med en påtegning om, at »en væsentlig kvalitetsforbedring« forudsættes for at få refusionsgodkendelse i fremtiden.

Men Familieteatret er meget populært i teaterforeningerne (i sæson 96-97 var forestillingen »Karlsso på taget« således med 36 forestillinger og over 16.000 tilskuere den største sællert), og afsenderne mener, at udvalgets smagsdommere forsøger at forhindre teatrets virke »alene på baggrund af

deres personlige holdning«.

Refusionsudvalget underkender derved fuldstændig de mange erfaringer med begejstrede børn, som teaterforeningerne har gjort med Familieteatret, mener brevskriverne, der opfordrer til at RBOT bevilger Familieteatret et beløb og dermed fritager dem for at møde op til showcase. Refusionsudvalget skal nemlig kun tage stilling til ikke-støttede teatres produktioner.

Henvendelsen er fra K.O. Jensen (Herning Teater) og Per Haugaard Jensen (Skive Teaterkreds), der imidlertid også underskriver sig tid-

ligere formand og næstformand for Danmarks Teaterforeninger og derved indirekte inddrager hele organisationen i forløbet.

Opfordring til boykot

Nu ruller lavinen videre, for rundskrivelsen får Jørn Fløkke, formand for Teaterforeningen Konkordia, til at gå i aktion.

I et brev, dateret 29. marts og stilet til Nanna Hørlick, medlem af Sønderjyllands Amtsråd, harcellerer han over refusionsudvalgets bedømmelse af Familieteatret: Udvalget har ikke spurgt brugerne

BØRNETEATER avisen

- UDGIVER: Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20,3 1360 København K.
- ISSN 0900-0291
- Tlf. 33 15 69 00 • Fax 33 13 14 39
- e-post: tcentrum@inet.uni-c.dk
- REDAKTION: Carsten Jensen (ansvarshavende)
- LAYOUT: Ulf Skov
- TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
- DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.
- DEADLINE: Næste nummer udkommer i medio september - med deadline 1. september.
- ANNONCER aftales senest en uge før deadline.

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 5. maj.

til råds eller set de positive avisomtaler eller indset, at Susanne Theils medarbejdere er »dygtige og flinke«.

Sluttelig hedder det ordret: »Vi vil opfordre vore kolleger rund om i landet til at boykotte Michael Ramløse, Hans Henrik Clemensen, Lene Vestergård, Grete Tulinius og Kim Fupz Aakeson (refusionsudvalget) incl. de teaterselskaber, de arbejder for, indtil de trækker deres vurdering tilbage«.

Den slags bringer jo mindelser om de politiske fejder i slutningen af 70'erne og begyndelsen af 80'erne, hvor Dansk Familieværn og de politiske populistiske fiskede i rorte vande.

Udover det lidet demokratiske sindelag, denne boykot-skrivelse udtrykker, kan man vel undre sig over, hvorfor teatre, der har formastet sig til at arbejde med de fem udvalgte og -hængte personer skal inddrages.

Der er ovenikøbet for de

Theil fortsat vil kunne turnere med refusionsgodkendelse, og den nemmeste løsning på dette problem synes at være, at teatret bliver støttet via RBOT. Det vil vi fortsat gøre, fordi vi mener, der i mange teaterforeninger er et stort behov for netop den type sceneopstillinger, hun producerer, og fordi vi ved, der er et stort og begejstret publikum til hendes forestillinger.

»Vi anlægger altså en anden synsvinkel på refusionsgodkendelsen end Refusionsudvalget og kommer dermed til et andet resultat. Deri ligger ikke, at vi sætter spørgsmålstegn ved Refusionsudvalgets kompetence eller motiver, og vi tager afstand fra de forsøg, der i brevene har været på at gå efter manden i stedet for efter bolden. Ingen af de bemærkninger eller formuleringer, der giver udtryk for, at Refusionsudvalgets afgørelse skyldes andet end udvalgets teaterfaglige bedømmelse, er udtryk for DT's holdning«.

DT-formand Jørgen Hvidtfelt slutter herefter:

»Dermed tager vi naturligvis også skarp afstand fra opfordringen til boykot af Refusionsudvalgets medlemmer i brevet fra »Teaterforeningen Konkordia«, og vi skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at Konkordia ikke er medlem af Danmarks Teaterforeninger«.

Striden fortsætter

I denne officielle skrivelse ligger selvfølgelig indirekte en tilrettevisning af de to teaterforeningsformænds forsøg på at beklikke refusionsudvalgets faglige kompetence.

Der ligger også et forsøg på at få RBOT til at lægge låg på en tilbagevendende strid om Familieteatrets eventuelle støtteværdighed, der åbent skiller vandene mellem en stor del af teaterforeningerne og det tilskudsgivende flertal i RBOT.

Om den ubetingede afstandtagen fra boykot-truslen vil gøre sin virkning, vil kun fremtiden vise.

Sikkert er det i hvert fald, at mindst et af de »berørte« teatre allerede har følt sig udsat for noget, der kunne være

sortlistning. Sådan kan det i hvert fald opfattes, når en teaterforening tidligt om morgenen efter festivalen faxer bud efter tre forestillinger og aftaler spilletidspunkter med teatret, der gør kontrakterne klar - blot for et par dage efter at få at vide, at den ellers så ivrige teaterforening pludselig uden begrundelse hverken vil have en, to eller tre forestillinger.

Meget tyder under alle omstændigheder på, at kampen mod, for og om refusionsudvalget vil fortsætte.

Officiel afstandtagen

Selvom Teaterforeningen Konkordia ikke er medlem af paraplyorganisationen Danmarks Teaterforeninger (DT), har rundskrivelsen tvunget den *nuværende (!)* landsformand for DT, Jørgen Hvidtfelt, til at gå ind i sagen.

I en særudgave af DT-Nyt (Nr. 65, april 98) skriver Jørgen Hvidtfelt således:

»Det har hele tiden været DT's politik at arbejde for, at Susanne

Det er Tom Ahlberg, der i en artikel i december i sit Internet-tidsskrift Cultur-Com (<http://www.cultur.com/decart8.html>) har talt op, at ordet »kvalitet« blev nævnt hele 29 gange i Ebbe Lundgaards kulturpolitiske redegørelse fra november sidste år. Og det skal såmænd nok være rigtigt. Enhver kan i hvert fald konstatere, at ordet »kvalitet« i de senere år er blevet højfrekvent, ikke alene i Ebbe Lundgaards kulturpolitiske redegørelse, men bredt i kulturpolitikken. Der er kvalitetskrav og kvalitetskonsulenter (Århus kommune), der laves finurlige kvalitetsindekser (Det Kgl. Teater) og der skrives bøger (Henrik Kaare Nielsen), hvor kunstnerisk kvalitet diskuteres i forhold til kulturpolitikken.

Ifølge teaterloven skal Det Kgl. Teater producere høj kunstnerisk kvalitet og Den Jyske Opera, Det Danske Teater og Den Storkøbenhavnske Teaterstøtteordning skal levere et kvalitetspræget repertoire. Andre teatre behøver tilsyneladende ikke at levere kvalitet. Det er i hvert fald hverken et lovkrav for de gamle landsdelsscener, egnsteatrene, de små storbyteatre eller Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater. Mest påfaldende af alt er imidlertid, at det ikke for Teaterrådet er fastslået i loven, at det ved sin støttetildeling skal lægge vægt på kvalitet. Derimod står der, at rådet skal lægge vægt på bredde i de støttede genrer, udvikling af nye teaterformer, geografisk spredning samt teater for børn og unge. Teaterrådet er vel lige præcis det sted i dansk teaterpolitik, hvor der konstant træffes kvalitativt bundne afgørelser, men alligevel er kvalitet ikke et støttekriterium i flg. teaterloven. Når kvalitet netop ikke er nævnt i forbindelse med Teaterrådet, så hænger det selvfølgelig sammen med, at det er underforstået, som det hele tiden har været det, at et afgørende hovedkriterium for at få Teaterrådsstøtte er kunstnerisk kvalitet.

Megen kulturpolitisk retorik foregiver, at kravet om kvalitet er noget aldeles nyt og først er kommet til verden her i 90'erne. Man foregiver, at kunststøtte tidligere blev uddelt efter mere eller mindre tilfældige principper. Sådan forholder det sig jo ikke. Statens Kunstfond, Statens Musikråd og Teaterrådet har jo i alle årene lagt vægt på kvalitet, når de skulle uddøle offentlige midler. Men det er da rigtigt, at *snakken* om kvalitet er taget til i styrke her i 90'ernes kulturpolitik. Og selvom denne snak omfatter kulturlivet bredt, så er det evident, at nogen steder er det bare snak, mens det andre steder er blodig alvor med økonomiske konsekvenser. Når det om de forskellige store teatre hedder i teaterloven, at de skal producere kvalitet, så er det jo bare snak. Der er ingen, der kontrollerer, om de nu også gør det. Uanset hvad de laver, så forudsættes det pr. definition at være kvalitet. Og hvis de ikke har orden i kvaliteten, så får det absolut ingen konsekvenser i forhold til offentlig støtte. Mens det for

Af Jørn Langsted

adskillige mindre foretagender er helt afgørende for deres overlevelse med offentlig støtte, at Teaterrådet bedømmer dem til at være i besiddelse af kvalitet. Kravet om kvalitet og om mere kvalitet retter sig hovedsagelig mod det nye, det eksperimenterende og det udviklende i kunst- og kulturlivet. Dermed er det også sagt, at kvalitetsbegrebet på ingen måde er neutralt. Det er på forhånd kunstpolitisk ladet, alene fordi dets gyldighedsområde er begrænset, så det ikke omfatter institutionskunsten.

Hvis man skal forsøge at sige noget om kunstnerisk kvalitet på et alment kulturpolitisk niveau, så må det blive noget i retning af, at kvalitet består af VKS = *villen, kunnen og skullen*. Der må være vilje, evner og nødvendighed indbygget i kunstværket, for at man kan tale om kvalitetskunst. Det må være båret af en vilje til påvirkning, fremvisen, kommunikation. Og det må udfolde sig gennem håndværksmæssige

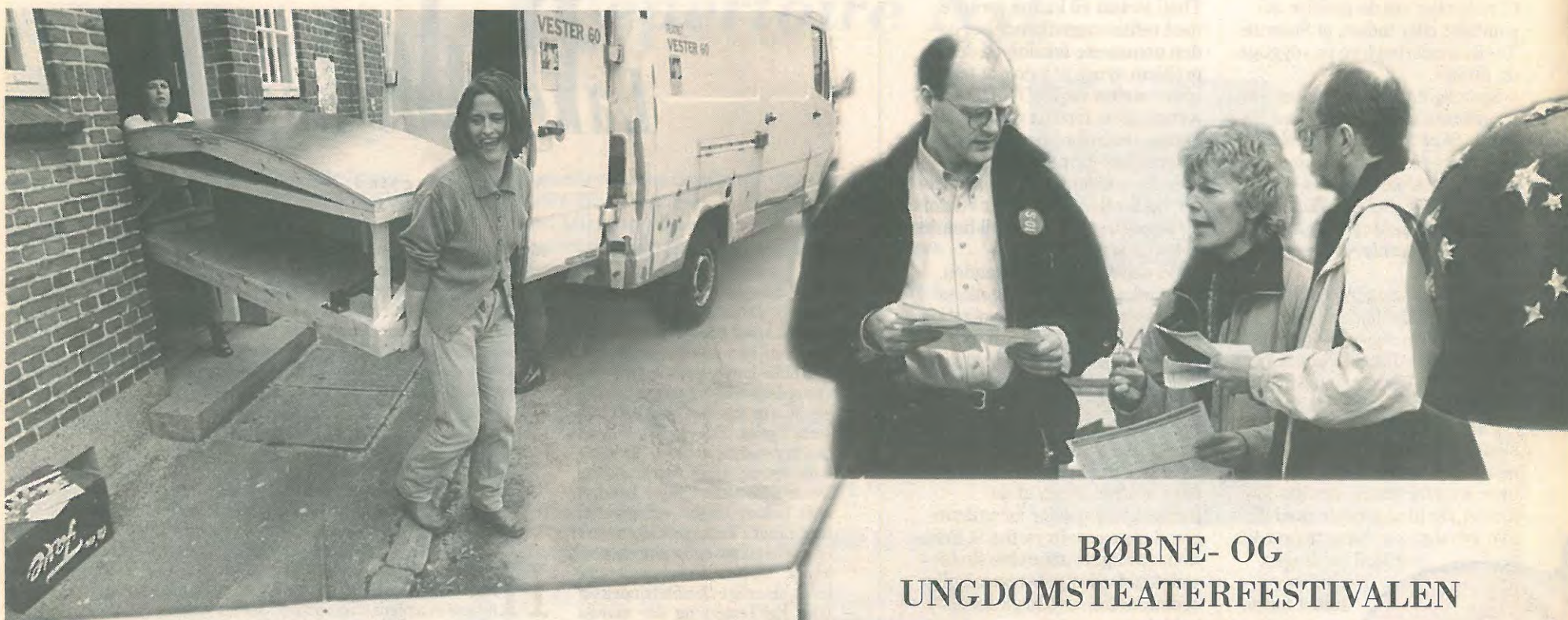
ge evner. Og ikke mindre vigtigt må det bære præg af en nødvendighed, af at dette er nødvendigt at få vist/sagt/fremført her og nu i den samfundsmæssige og sociopsykologiske situation, vi befinder os i. Dette almene niveau burde være selvfølgeligheder, selvom alt, alt for meget, der gerne vil opfattes som kvalitetskunst, mangler både villen og skullen. Der er ingen indre glød, intet engagement, ingen fortællelyst.

Men disse almene betragtninger fanger ikke, at kvalitet er gået hen og blevet et begreb i den kulturpolitiske kamp. Da kvalitetsbegrebet blev genintroduceret i den kulturpolitiske retorik, og det skete, medens Grethe Rostbøll var kulturminister, blev det brugt i en konfrontation med det brede kulturbegreb. Nu skulle enheds- og dannelseskulturen restaureres, og ordet »kvalitet« blev det sesam-ord, der skulle sikre, at alt det nye blev målt med de gode gamle alen. Vi, der er vant til at komme på det dannede borgerskabs kulturelle bastioner, ved jo nok, hvad kunstnerisk kvalitet er: Det er, når værket bringer os i en særlig kontemplativ tilstand helt uden for det daglige liv. I mellemtiden er begrebet om kunstnerisk kvalitet så også blevet blandet godt og grundigt sammen med begrebet om publikumssucces. Når noget er i stand til at trække et stort publikum, så er det kvalitet, hedder det i følge denne opfattelse. Og

begivenhedskulturelle fænomener med tre opera-tenorer bliver kvaliteten over al kvalitet. Kunstnerisk kvalitet har imidlertid intet at gøre med evnen til at slæbe publikum til huse. Men nogen gange lykkes det den kunstneriske kvalitet at fange sin samtids publikum. Kvalitet og publikumstilstrømning falder sammen.

Tiden er der altså både dannelseskulturelle og populistiske kvalitetsbegreber på spil. Men ikke nok med det. Det meget brogede kunstbillede i vore dage giver også plads til en ekstremt individualistisk opfattelse af kunstnerisk kvalitet. Eftersom smag og behag er forskellig, og eftersom kvalitet har noget med smag at gøre, så definerer jeg selv, hvad der er kvalitet for mig. Jeg vælger og vrager fra alle hylder, jeg skøtter mig selv og mit eget, helt selvstændige kvalitetsbegreb. Kvalitet for mig er det, der betyder noget. Og i morgen er det noget andet, der er kvalitet for mig, end i dag.

Kvalitetsbegrebet bruges med vidt forskellige valører i den kulturpolitiske kamp. Når man ikke specificerer det, men bare kræver kvalitet, så er der grund til at afsikre sit arsenal af kulturpolitiske interesser. For så er der nogen, der – uden at sige det – vil lokke mig med på deres kulturpolitiske interesse-bårne galej. Uden at forfalde til de mange kvaliteters morads, men med en fastholdelse af, at kvalitetsbegrebet er afhængigt af den sammenhæng, det indgår i, så tror jeg, at det er vigtigt at prøve at formulere et kvalitetsbegreb, som kan anvendes i nutidige kulturpolitiske prioriteringer, og som på én og samme gang er fast, men som også er foranderligt. Skal man gøre det, så vil jeg tage udgangspunkt i VKS-princippet, altså at kunsten for at få kvalitet skal ville nogen noget, at den skal kunne noget, og at den skal være båret af, at den er nødvendig. I dette princip ligger faktisk også relationen til samtiden. For at være kvalitativt god skal kunsten være på højde med sin tid. Den skal formulere sig på det moderne livs betingelser, dvs. dens *villen* og dens *skullen* skal foregå i forhold til mennesker i en verden af 1998 med dens opsplittheder og frigørelsesmuligheder, og med deres erfaringer om det moderne livs kompleksiteter. Det betyder ikke, at kunsten skal have et bestemt indhold for at kunne holde kvalitativt mål. Men det betyder, at den på alle niveauer skal være på højde med sin tid og sin tids mennesker, og at den skal nuancere, udvide og kvalificere individernes myndiggørelse og sensibilitet og samfundets stadige demokratisering. Er dette så ikke at stille politiske krav til kunsten? Jo, på samme måde som alle de andre kvalitetsbegreber også implicerer politiske krav til kunsten. I mit kulturpolitiske kvalitetsbegreb er kravene imidlertid eksplicitte, de er samfunds- og individpolitiske i bred forstand, og de er ikke dulgte i mystiske tågeslør, men diskuterbare.

BØRNE- OG UNGDOMSTEATERFESTIVALEN

Information Drama

Af Carsten Jensen
Fotos: Kurt Johansen

Under mottoet: »Roskilde fylder 1000 - vi fylder Roskilde« sørgede den store børne- og ungdomsteaterfestival for (teater)liv og glade dage i den jubilerende domkirkeby ved fjorden.

Med omkring 70 teatergrupper, 100 forestillinger og næsten 500 opførelser i alt blev der som vanligt givet los for den

nære kunst i børnehøjde i den uge, festival 98 varede.

Helt som det plejer var også de kompromisser og ofte lidt for snævre rammer for kunstens udfoldelse, der hører med til at skaffe så mange teaterforestillinger plads på én gang. Ikke mindst i den afsluttende weekend, hvor de fleste af de 250 forestillinger blev rendt overende af børn, opkøbere og andre teaterinteresserede - med og uden adgangsbilletter.

Udover Roskildes mange historiske

bygninger blev årets festival også indrammet af et helt tematisk koncept, idet den lokale kunstner David Lewis' »meneskelignende« spande, der prydede plakater og kataloger, også gik igen ved t-shirts, program-holdere og anden form for festival-udsmykning.

Samme Lewis var også idemanden bag nogle af de mange performance-agtige optrin, der blev afviklet i flere af byens forretningsvinduer under festivalen.

Børneteateret er blevet voksen

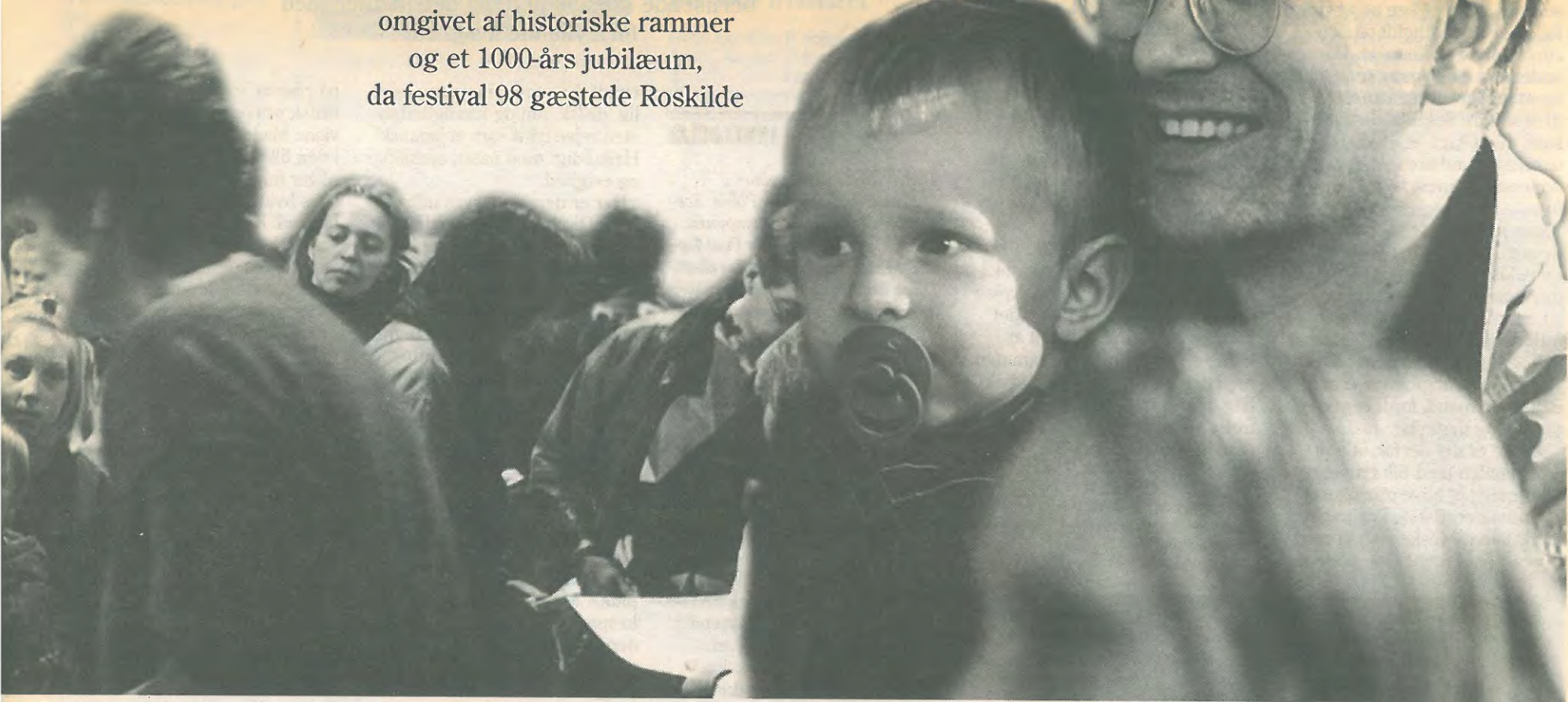
Også de professionelle børneteaterfolk gik til sagen med sjælden ildhu: Således lykkedes det et af teatrene at sætte ild til en del af scenografien under forestillingen, mens et simuleret kvælertag i en anden forestilling blev udført lidt for virkelighedstro, så medspilleren et par sekunder mistede bevidstheden.

Men der er trods alt masser af liv i dansk børneteater anno 1998. Og måske er bør-

i domkirkebyen

Der var børneteater i spandavis,
omgivet af historiske rammer
og et 1000-års jubilæum,
da festival 98 gæstede Roskilde

neteateret på vej ind i de voksnes rækker. I hvert fald noterede dagbladets *Aktuelt*s teateranmelder, Jakob Steen Olsen, sig, at »det meste af senhalvfemsernes børneteater paradoksalt nok handler om - voksne«, og det finder han ikke så tosset endda: »En stor del af børns nysgerrige iagttagelser, deres blik på verden omkring dem, handler jo netop om de voksnes underlige gøre og laden« (...) og et gennemgående træk ved de voksen-figurer, der sættes på scenen, er, at de er til at spejle sig i, til at

identificere sig med«.

Olsen underbyggede bl.a. sine påstande efter at have set kærlighedsforholdet mellem en voksen mand og kvinde i Teatro Rio Roses »Haiku«; kærlighedsaffæren Oi Taastrup Teaters Ribbjerg-dramatisering, »Linda og Baronen«; søul-kens fortællinger i Nørregaard & Reiches »Skipper-labskovs«; Teatret Møllens udgave af »Jeppe på Bjerget« og spillet om loyalitet og venskab i Andersen, Larsen og Ankerdals »Sonny«.

Men Børneteateravisens anmelder-korps nåede endnu videre omkring, og deres vurderinger følger på de næste mange sider. Med 18 nye anmeldelser fra festivalen er i alt 44 af festivalens forestillinger blevet anmeldt - og flere vil følge i de kommende numre af Børneteateravisen.

Det vides i skrivende stund endnu ikke, hvor næste års store festival skal afvikles. (Se BTA 104)

P.t. arbejder Teatercentrum med flere muligheder i det nordjyske.

Voldsfrit område

Med sin nye forestilling bekræfter Odsherred Teater sin evne til at spille ungdomsteater, der gør en forskel

ANMELDELSE

Odsherred Teater: »Tal! Det er så mørkt« af Niklas Rådström. Iscenesættelse: Kim Nørrevig. Scenografi: Susanne Juul. Medvirkende: Andreas Dawe og Simon Vagn Jensen. Aldersgruppe: 14 år og op.

Hvordan kan han? Tanken melder sig efter to sekunder i selskab med den unge nynazist. Hvordan kan den pæne læge bevare sin lavmælte, nærmest lidt undselige imødekommenhed overfor noget så oprørende stupidt og afstumpet? Og hvorfor vil en sædvanligvis travl mand overhovedet bruge tid på fyren, når han - stivnakket af aggressioner - indfinder sig for igen og igen at svine lægen til?

Vi forstår det knapt og får det kun antydningssvis at vide. Situationen er, som den er, rå og rædselsfuld. Klippet lige ud af virkeligheden og fastholdt på den runde, åbne spillearena. Uden andet end en fremragende tekst og et par suveræne skuespillere til at skildre det totale indre kaos. Kort sagt, et møde med teatrets grundstof i sin reneste, sværeste og mest uafviselige form.

Som helhed lige så insisterende som Simon Vagn Jensens mageløst underspillede læge. En mand af ydre ro og indre uro, som muligvis ser en faglig udfordring i at få en professionel dialog i gang. Men som i hvert fald er personligt engageret i den unge mand, fordi lægen selv er jøde og flygtning.

Måske er det derfor, at han - efterhånden med tilkæmpet ro - finder sig i at blive provokeret og intimideret af en kronraget voldsmand. Måske vil han med over 50 års forsinkelset sætte sig

i respekt, når han nægter at lægge øre til de nazistiske trusler og erklærer sin konsultation for »voldsfrit område«.

Rystende troværdigt

For selvfølgelig lurer konfrontationen lige under overfladen og bobler op som hjælpeløst had, når spørgsmålene går for tæt på en umulig barndom. Eller når nazi-demagogien bliver pillet fra hinanden i al sin ynkelighed og tager den ensomme og bange knægts sidste bastion med sig.

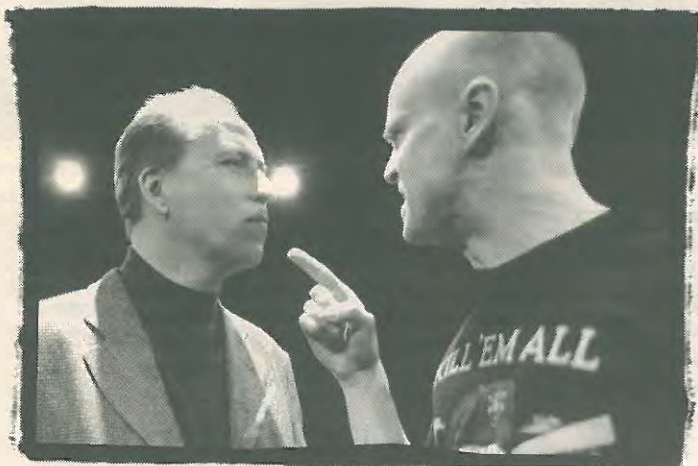
Og selv da føler man knap nok medlidenhed med fyren, så rystende troværdigt banker Andreas Dawe ham op i ansigtet på os. Værsgo' at tage stilling!

Der er ingen befriende slutning, ingen oplyst vej ud af mørket for de to på scenen, som i det mindste afholder sig fra korpuligheder, så længe spillet er i gang. Men det er der for det unge publikum, som - dybt koncentreret - har fået en oplevelse, der gør en forskel.

Den nye forestilling om voldsens anatomi og samtals terapi bekræfter Odsherred Teaters høje standard. Med »Tal! Det er så mørkt« er det lykkedes at fastholde indtrykket af et ungdomsteater i pagt med sine tilskuere - uden på nogen måde at lefle for dem eller at gentage sig selv.

Den rå, intense spillestil er ret karakteristisk. Men det, der skaber linjen, er evnen til indlevelse i de mennesker og miljøer, det handler om. Samt viljen til at koble de unges historie sammen med den øvrige samfundsudvikling uden samtidig at forfalde til frelst bedreviden eller fordømmende betontænkeri.

Randi K. Pedersen

Som lægen og nynazisten skaber Simon Vagn Jensen og Andreas Dawe en rystende stærk ungdomsforestilling

Tove Bornhøft og Dirck Backer i poetisk leg. Foto: Anne Marie Sørensen

Perleskønt teater

»Haiku« er gjort af betagende teatermagi og berusende sanselighed, og den smitter med fortryllende livsglæde

ANMELDELSE

Teatro Rio Rose: »Haiku«. Instruktion: Catherine Pohér. Scenografi: Claus Helbo. Komponist: Claus Carlsen. Tekniker Poul Jensen. Medvirkende: Tove Bornhøft, Dirck Backer og Henrik Grønberg. Aldersgruppe: 3-6 år samt voksne.

Forestillingen »Haiku« er en fortryllende lille perle. Det er et lille forunderligt epos om årstidernes gang. En forestilling fyldt med betagende teatermagi og pibende kærlighedserklæringer til livet. Det er en forestilling, hvor man helt ind i hjertet glædes over opfindsomheden, bliver berusende svimmel af sanseligheden og fuldstændig oplivet af kunstens formåen.

Efter en sød lille snakkeopstart, hvor de to sortklædte spillere, kvinden, Tove og manden, Dirck, fortæller os om, hvad de ensfarvede blå, grønne, gule, røde og hvide sider i den lille-bitte bog »Haiku« gemmer på af årstidsbestemt liv, tager kroppene, billederne og musikken over.

På og omkring en lille spilleflade med et lille lysbilledlærred bagved, der belyses med årstidens farve, bliver vi med krop, bevægelser, lys og lyd ført ud på en rejse året

rundt. En smuk, morsom, løjelig, drilsk, øm og kærlighedslysten rejse fyldt som et japansk Haiku-digt med natur, øjeblikke og evighed.

Her er den blå farves udtryk, hvor Dircks langlemmede svømmebevægelser tilsat bølgeskulp fra håndholdte højtalere fylder podiet ud, mens Tove i udkanten udvider rummet med en kærlighedssangs stille poesi. Men også flotte lysafgrænsede blik på udelukkende et par store »beskoede« mandefødder, der træder op i en lille lagdelt trækasses ramme og går en tur, først i sand, så i strandsten.

Her er forårets grønne ultralille græsplæne som Dirck lægger sit ansigt kælent ned på mens en lille lilla viol »lokker til pluk«. Men også de to køns kroppe, som ustyrlig af glæde danser forbundne-trin, kaster sig i favnen på hinanden, hvirvler, snurrer, drejer og daser. Og de mundbævrende grønne frøer, der hopper sidelæns over hinanden og ser på månelys. Her er den gule-sommerfarves morsomt oven-i-hinanden kørte blomsterhandler-snak, duftende blomster og muhende køer. Eventyrligt lokkende sommerfugleflaks. Dirck, der vil imponere med boldspil og Tove, der uimponeret hellere vil kysse.

Her er den røde efterårsfarves geniale æbletræ, der gjort af Tove, altid har et æble klar

på yderste kvist, men også har drilsk svirpende grene. Her er visne blade som stille daler ned i den lille ramme og snart efter bliver fulgt af snedrys og vinterens hvide farve på skærmen bagved. Kulden sætter ind. Banen bliver glat. Og der snubles, skøjtes og holdes tæt om. Kastes snebolde tur-retur og fyres fyrværkeri af. Der synges og tumles og vendes tilbage til den blå farve, som de er uenige om står for himmel eller hav.

Forrygende

»Haiku« er en forrygende rundtur, hvor Dirck, som repræsentant for øjeblikket, tilstedeværende og adræt klovner med hver en celle i kroppen. Hvor Tove, som evigheden, med fortryllende varme og fredfyldt poesi kaster, drejer, læner og overgiver sin krop til rummet. Hvor Claus Helbos rum scenografisk set er en fryd for øjet. Hvor Claus Carlsens musikkompositioner gør indtryk og lydbåndet gemmer på fine overraskelser. Hvor fantasien ingen grænser synes at have sat i Catherine Pohers iscenesættelse. Og hvor hele teknikken kommer os imøde med de ud-imod-os-vendte båndoptagere og den medspillende Henrik Grønberg.

Kirsten Dahl

Roens kvaliteter

Animationsteater med øjeblikke og stemninger

ANMELDELSE

Teater Refleksion: »Arthur og englen«. Instruktør: Majbrit Christensen. Dukkeførere: Bjarne Sandborg og Hanne Sørensen. Scenograf og dukkemager: Mariann Aagaard. Komponister: Merete Mongstad og Dan Hemmer. Aldersgruppe: fra 6 år og opefter.

Et lille bugtet sandlandskab for foden af en blå vinduesramme dukker en mandsperson op. Det er dukken Arthur med furet ansigt, brun stråhat og lang frakke. Han begynder at feje i sandet med sin lille kost. Han tager sig god tid. Fejer sandet ind mellem nogle tremmer, der kaster skygger i sandet. Og fejer hen over en lille forhøjning, der viser sig at gemme på en lille snegl, der vågner og

sindigt glider væk og efterlader sig et fint lille spor i sandet.

Arthur virker både tænksom og lidt bedrøvet. Hans små bevægelser og de pauser han gør, fortæller os det. Og fra Bjarne Sandborgs introduktion af forestillingen ved vi, at Arthur er en gammel cirkusartist, der ikke længere har sin dejlige kone.

Så kommer en lille tyk hvid engel med frække stive strithår, tynde arme og løse gevandter tilsyne i vinduesrammen. Med små akrobatiske lege og lidt dril forsøger englen på charmerende vis at få Arthur til at genfinde livsglæden. Og med en diskret men meget ekstrem opmærksomhed på »projekt livslyst«, lykkes det englen at nå dertil, hvor Arthur lykkestemt svinger sig i livets glade line.

Er en gammel mands sorgarbejde da noget at spille teater for børn om? Ligger det ikke for langt fra deres oplevelses- og

Dukken Arthur midt i stilheden.
Foto: Jan Rüz

interessessfære? Efter min mening nej, al den tid forestillingen i såvel indhold som udtryk får fat i noget universelt. Og det gør »Arthur og Englen«.

Meditativ skønhed

Forestillingen fokuserer på roen og de små øjeblikkes kvaliteter. Teater Refleksion forstår den store kunst at folde små bitte øjeblikke og stemninger ud til store landskaber af følelsesnuancer. Underfundigt, meditativt og bevægende smukt.

Der bliver ikke sagt en lyd i »Arthur og Englen«, men alligevel bliver vi med de to udtryksfulde og smukke dukker fortalt

en væsentlig historie om glemsel, savn, minder, venskab og kærlighed. Historien om, hvordan Arthur genfinder den engel han, med sin kones død, har glemt, at han har.

Bjarne Sandborg og Hanne Sørensen giver Arthur og englen liv med minutøst akkurate og sigende bevægelser. Vi er helt nede i de bitte, bitte små bevægelser. Det, som gør indtryk og skaber historien, er måden hvorpå dukkerne drejer deres ansigter, fører deres arme, fastholder deres blikke, dvæler ved en situation og reagerer spontant på en anden. Og det er næsten provokerende godt at se på og opleve på grund af roen.

Forestillingen »änder« i roen. Og den mestrer det næsten hele tiden. Den eneste scene, som ikke rigtigt fungerer, er tilbageblikket, hvor Arthur og hans kone danser lige før hun forsvinder for ham. Det er så flygtigt, at vi ikke rigtigt mærker hendes store betydning for ham.

Men forestillingen bliver aldrig patetisk eller stillestående, takket være de dygtige dukkeførere, dejligt cirkustonet musik, og en iscenesætter, der tør fastholde roen og har humoristisk sans.

Kirsten Dahl

Realismen til tælling

Med forrygende musikalsk energi og storskrydende satire brager Batida lige igennem med sine politiske budskaber

ANMELDELSE

Batida: »Magic Power«. Forfatter og instruktør: Søren Ovesen. Scenografi: Tinne Borgland. Komponister: Ole Arnfred, Nina Foss m.fl. Medvirkende: 11 spillere og musikere. Aldersgruppe: 12 år og op.

Der er kamp til stregen mellem æggehoveder og urkvinder i Batidas storslåede bud på politisk teater

Mændene er nørdede æggehoveder, klonede og kolde, mens kvinderne bare er æggende. Ren Moder Natur med kæmpebabser og ballon-balder syet ind i trikot'er med en »etnisk« rødbrun kulør og et kropssprog som bavianernes. Ikke noget med catwalk dér.

Alle de groveste, mest obksøne - og morsomste - kneb tages i brug af det eksotiske matriarkat, der giver kamp til stregen til de grå jakkesæt. De, mændene, er flyttet op i højden for at komme fri af affaldsdyngerne, som deres - det vil sige vores - civilisation har skabt.

Herfra vogter de nidkært

over forbrugerismens magiske drivkraft, energien, med et altædende køleskab som magtens centrum. Uden at det dog i længden lykkedes at forhindre de vilde damer i at få fingre i »poweren«.

Ganske vist må de finde sig skuffelser og nederlag undervejs - og en hel del feje modtræk fra mandssamfundets side. Men deres uforfærdede nysgerrighed og udspekulerede angrebsmetoder - og især deres sanselighed - sejrer til sidst over de hængende marionet-mænd.

Scenen gungrer under afrikanske rytmer og koger af kollektive kliklyde, der sætter højteknologiens umenneskelighed på spidsen.

Smittende vidtløftigt

Men modsætninger mødes, og det kommer der et kærlighedsbarn ud af. Uheldigvis af hankøn. Men med en mor, der ikke se sig for god til at bide det, der forarger øjet, af ungen, er han hurtigt rettet til.

»Magic power« er en storslået musikteaterforestilling fuld af syret galskab, velspillet verdensmusik og kulørte knaldeffekter.

Ikke så sært, at det bogstaveligt talt slår gnister, når budskaberne brager lige igennem til publikum i en regn af krops-komik. Så smittende vidtløftigt fremført og så sikkert timet, at det synes indlysende, at der ikke også er replikker.

Med storskrydende, træfsikker satire sendes realismen til tælling i kulissen i en iscenesættelse, der er til det hele. Samtidig med, at forestillingens håndfaste symbolik ikke lader nogen i tvivl om, at striden først og mest står mellem natur og kultur, mellem I-lande og U-lande og magten over verdens energiforsyning. Hvorimod kønnenes kamp ender i en sødt smilende fredsslutning.

For midt i alt det målrettede, er Batidas bud på et nyt, politisk teater hverken frelst eller firkanteret. Personerne er nok groteske og overdrevne i det ydre, men deres indre er både genkendeligt og i stand til at flytte sig. Det er ret godt gået.

Randi K. Pedersen

Ude af trit

Det gode råstof i beretningen om Cleopatras barndom udnyttes dårligt af en overgearret og affekteret opsætning

ANMELDELSE

Arresø Teater: »Cleopatra Maria von Krohgs hemmelige hule«. Manuskript og instruktion: Stine Eriksen. Scenografi: Djon Andersen. Medvirkende: Nedda Riise. Aldersgruppe: 5-9 år.

Det er en god historie, og temaerne er vedkommende. Men manuskriptet savner i påfaldende grad stringens, og iscenesættelsen øger blot forvirringen. Måske fordi forfatter og instruktør er samme person. Mens det, der er behov for,

er en klar og konsekvent fokusering i forhold til indholdet - og så en skarp saks.

Nu må man skiftevis glæde sig over den glimrende måde alderdom og barndom, fortidens og nutidens normer, bringes sammen og belyser hinanden på de steder, hvor forestillingen faktisk fungerer. Eller græmmes over den affekterede opsætnings forbløffende evne til at ødelægge sine mest overbevisende idéer og Nedda Riises ligeså imponerende evne til vildt overgearret overspil og storeslem »arbejder«-jargon.

Hun fungerer bedst i rollen som fortælleren, en ganske djærv 89-årig overklassedame

med det idiotiske navn Cleopatra Maria von Krohg. Hvilket er næsten lige så sjovt fundet på, som når den mere jævne nabokones mand hedder Knud-Ejnar. Og hvad med »Clemme«, som damen så sødt blev kaldt som barn, det er da også skægt, eller hva'?

Samme slags overgreb

Roller er ganske virkningsfuldt delt mellem skuespiller og dukke, hvorimod samtlige andre roller blot markeres med et over- eller underbid eller eventuelt et par illustrerende rekvisitter. Ikke nødvendigvis en dårlig scenisk kompensation for et stort ensemble, hvis der ellers var troværdig substans i figurtegningen og ikke blot stereotyp karikatur.

Med de mange voksne omkring barnet - og de er mange, for »Clemmes« familie er »stinkende rig« og med et behørigt antal tjenestefolk - går der »Fanny og Alexander«, »Matador« og meget mere i

foretagendet. Alt sammen fordi opsætningen og spillet er alt for forgæbet i sine egne, usorterede indfald og skabagtigheder til at komme i trit med nutidens teater.

Derved flyttes opmærksomheden fra en problemstilling, der næppe er ligeså fjern som det miljø, historien udspilles i. Nemlig det faktum, at børn og gamle udsættes for samme slags overgreb og samme, ydmygende umyndiggørelse fra generationen midt imellem. Hvor det ikke mindst for piger kan være mere end svært at lægge flinkesygen væk - også når man er 89 år.

Det erkender Cleopatra, som mærker, at hun nu i sin høje alderdom »skal til at være artig igen«. Ikke nogen ringe pointe og fint i tråd med »Clemmes« oplevelser i hulen i køkkenet. Bare man havde kunnet nøjes med dem.

Randi K. Pedersen

Teenager løgne

Der fortælles lige ud af landevejen - og det er uhyggeligt vedkommende stof

ANMELDELSE

Eternia Danseteater: »At være eller ikke være«. Koreografi: Vibeke Muasya. Dansere: Ditte Geister, Eric Barth, Helle Pagter. Aldersgruppe: 10-14 år. Varighed: 40 minutter.

Det er ikke nemt at være teenager-pige og dagligt blive mødt med spejlet, der ikke lyver: Nej min tøs, du kommer aldrig til at ligne hende på forsiden af Elle, eller hende i skireklamen, eller ... Hvor meget du end forsøger, så har du ikke en chance.

I »At være eller ikke være« har Vibeke Muasya sat danseren Helle Pagter i centrum som den 13-årige Lene, der er på konstant jagt efter sin identitet. Turen går fra hendes ungpigeværrelse gennem aerobiccentret, sneløberdrømme, dance-acid kulturen til topmålet af den ultimative pigedrøm: Barbie og Kenn, der kommer ind i Lenes liv som menneskestore dukker, stive og mekaniske i både blik og bevægelser.

Hver gang et forbillede træder ind i Lenes ungpigeværrelse forsøger hun at komme til at ligne, at blive som dem. Og for hvert forsøg bliver stakkels Lene mere og mere afpersonaliseret og menneskeligt forvredet. Til sidst hænger hun som et livløst og totalt ligegyldigt appendix til en voksmannequin. Exit Lene.

Med et traditionelt modern-dance sprog, tre alsidige dansere og et lydspor, der understreger billederne på scenen, har Vibeke Muasya skabt en effektiv skrækvision af, hvor galt det kan gå en ung pige, der blafrer identitetssøgende rundt i imagejunglen. Den uhyggelige historie fortælles lige ud af landevejen, uden de store koreografiske eller teatermæssige raffineringer. Forestillingen er en udmærket baggrund for en diskussion med de større børn om reklamer, magt - og vores egen uførmåen, når det kommer til spørgsmålet om medieskabt identitet og rolle.

Det er bare en skam, at koreografen har valgt at starte forestillingen med en voice-over sektion, hvor hun fortæller hele historien. Det er unødigt, for det vigtige budskab i »At være eller ikke være« går klart nok ind - også uden ordrige forklaringer.

Kim Kirkeby Hansen og Søren Søndberg med ryggen til og Claus Mandøe og Bodil Alling i front i Gruppe 38's betagende ballade. Foto: Jonna Keldsen

Gruppe 38 har lavet en fantastisk og forunderlig ballade

En historie om frihed

ANMELDELSE

Gruppe 38: »Balladen om Marjan og Rolf«. Instruktion: Hans Rønne. Scenografi: Gitte Baastrup. Komponist: Søren Søndberg. Medvirkende: Bodil Alling, Søren Søndberg, Claus Mandøe og Kim Kirkeby Hansen. Aldersgruppe: 7 år og opefter.

Hvis man kan tale om intelligent kreativitet, så strutter Gruppe 38's »Balladen om Rolf« i allerhøjeste grad af det. For sikke en forunderlig ballade. Fra ende til anden. Forestillingen er ufatteligt flot skruet sammen. Poetisk fabulerende i sin historiefortælling og vidunderlig uforudsigelig i sin iscenesættelse.

Med tangotrin og fire mammutstore stole får Bodil Alling, Søren Søndberg, Claus Mandøe

og Kim Kirkeby Hansen, iført kjole og hvidt, fortalt en både uartig og kærlighedssyg historie om al den ballade, som den lovløse Robin Hood-dreng Rolf kan sætte igang på foranledning af pigen Marjan. For Marjan er vild med Rolf og med al den frihed og lighed, han repræsenterer. Men Marjans far, som er en striks politimand, hader alt, hvad Rolf står for og er besat af tanken om at få ham fanget.

Men han er selv for klodset til det. Så der skal en utraditionel lumsk plan til: At bage velduftende boller som lokkemad for den forældreløse dreng. Den plan er Marjans mor med på. Og Rolf går lige i fælden. Men det bliver balladen ikke mindre af. For Marjan aner uråd...

Tjekket og timet

»Balladen om Marjan og Rolf« er en fin lille frihedselskende historie om at gøre sig fri af

tåbelige bindinger og kedelige gøremål, som bliver forunderlig stor og fantastisk, fordi den får fat i alle de store følelser, som melder klart ud om positive og negative værdier.

Og opfindsomheden virker helt gådefuld. Men den er der. Og den er der hele tiden. Forestillingen spinder sig fremad i et sandt væv af dansetrin, stoletramp, kragehyl, ordleg, inciterende sange og præcise kropsudtryk.

Tjekket og timet, når stolbenene hakkes taktfast i gulvet fra side til side som tegn på politimesterens stivtind. Betagende anderledes når vi alle kikker lige luk i vejret for at følge med i Rolfs farlige skorstensbedrift, der handler om at befri byens folk for »grønt snot og snavs«. Hylende morsomt når spillerne lader et enkelt grynt blive til en mangfoldighed af griselyde, når Rolf befrier Claus Carlsens grise fra en dum garage. Fortryllende

når spillerne transformeres til umiskendelige krager på »stole-rad-og-række«. Dejligt gysende når Marjans far på »Rolf-jagt« snubler over stok og sten i skovens mørke. Medrivende spændende når Marjan og Rolf flygter ud af et snorkende hus. Frækt og elegant når Rolf tryller »klejner« fra en nonchalant rigmand. Svingende musikalsk når bageopskriften lanceres med slesk sang og falske hoftevik. Og finurligt, inderligt og varmt når Marjan kontakter Rolf med små breve, røde æbler og »forbudte« kærtegn.

Der er nok for enhver alder at blive optaget af og gå ind i. Og utroligt mange indtryk at lagre til minde om glædens gyldighed, fantasiens sejr, oprørets mulighed og kunstens fantastiske kunnen.

Kirsten Dahl

Lone Nyhuus

Dorte Petersen, Per Spangsberg og Louisa Wilquin i Coronas charmerende danseforestilling.
Foto: Gorm Valentin

Meget mere end varm luft

En frydefuld leg at
være del af Coronas
lufttur

ANMELDELSE

Corona Danseteater: »Det' bare luft«. Idé, koreografi og instruktion: Jørgen Carlsund. Scenografi: Bruno McDonald. Kostumer: Trine Walther. Komponist og fløjtenist: Chris Poole. Medvirkende: Dorte Petersen, Per Spangsberg, Louisa Wilquin. Aldersgruppe: 4-8 år. Varighed: 40 minutter.

Den ene, Dorte Petersen, har en kjole der kan strutte, glide og dreje. Den anden er rød som ilden og holder aldrig op med at hoppe som en

gummibold - det er Louisa Wilquin. Den tredje, Per Spangsbergs blå, blå mand, kan puste sig op og blive sur og synge du-bi-du.

Og de leger, de tre. Leger med luften. Fra de første forsigtige forsøg på at trække vejret, til overraskelsen over at kunne sluge luften, til den endnu større overraskelse over at kunne fløjte ... Og den, der ikke kan fløjte, kan måske synge. Først en lille forsigtig tone, så kraftigere og tilsidst bliver det til en hel sang, som de alle tre enes om.

Det er godt at kunne enes om noget - og det er ikke så godt, når legen med luften udvikler sig til en decideret kamp med

skubben og puffen til hinanden. Og så er det frydefuldt, når man bliver gode venner igen - og når Louisa Wilquin stopper sin karakters iltre temperament og endelig forstår, at hun har såret Per Spangsbergs bløde blå mand. Liv er der masser af i denne luftperle af en forestilling. Liv på godt og ondt - men heldigvis mest af det gode. Og der er meget leg. Rigtigt meget leg.

Medrivende spillestil

Til Chris Pooles fine fløjtemusik svæver vi, det skoggerleende publikum, med ud i et blåt og grønt univers. Vi følger Dorte

Petersens sympatiske og flydende bevægelsessprog, hvor det ene drej efter det andet fører os trygt videre og videre. Og vi holder bogstaveligt talt vejret, når Louisa Wilquin, som en vilter lillesøster pilfinger, ikke kan lade noget være uprøvet. Hvis bare hun nu kunne holde op med at hoppe sådan rundt og drille den blå mand?

Han er nu heldigvis mest optaget af scenografiens store fastlåste grønne bolde, for noget må der jo være i dem. De må jo kunne bruges til noget! Hvilket viser sig at være rigtigt hen imod slutningen, hvor der puster sig tre store balloner op. Der er en til hver danser, lige til

at kravle ind i. Derefter flyver de nok sammen ud i det blå, men det ved vi ikke noget om - for her slutter forestillingen.

Med charme og talent fremviser »Det er bare luft« vejret, luften og lyden som helt konkrete ting, man kan tage og føle på og gøre noget ved. Og de tre medvirkendes åbne og medrivende spillestil, lukker os, tilskuerne, med ind i deres univers. De giver os bogstaveligt talt en lufttur. Og - ja tak, jeg stiger gerne på ballongyngen næste gang, jeg får chancen.

Lone Nyhuus

Din indre fugl

Det beskrives som samspilsteater, men de små tilskuere bliver nærmere samspilsramte ved mødet med »Fuglebyen«s usammenhængende univers

ANMELDELSE

Vandrefalken: »Fuglebyen«, Instruktion: Niels Damkjær. Scenografi: Sonja Hindkjær. Medvirkende: Niels Andersen og Troels Thorsen. Aldersgrupper: 3-6 år og 6-13 år.

En mors død er en voldsom ting, når man er lille. Uanset at det kun er en fuglemor, og at det er sket for så længe siden, at ungen nu er blevet en gammel fuglemand. Faktisk så gammel, at også han dør - udsøgt uhyggeligt - før forestillingen er forbi. Endnu et chok for tre-årige, især når begivenhederne ikke følges op i en begribelig sammenhæng, men ender i pjat og ingenting. Som det meste af det der foregår i »Fuglebyen«, der beskrives som »samspilsteater«.

Ikke, som man skulle tro, fordi forestillingens barske tone bag det legende ydre efterlader en flok samspilsramte børn. Men fordi nogle udvalgte tilskuere - tydeligvis uden at fatte hvorfor - inddrages i spillet ved at blive behængt med symboler på forskellige roller.

Det foregår tilsyneladende ud fra de bedste intentioner om at gøre dem til aktive deltagere i historien, og Niels Andersen er god til at appellere til tilskuernes medspillende fantasi. Alligevel bliver de ikke taget alvorligt. Alt foregår på fuglemandens præmisser, og vil børnene ikke følge dem, stopper al kommunikation øjeblikkelig.

Grænser til kynisme

De små rolleindehavere bruges - i lighed med den unge, meget lidt overbevisende medspiller - blot som staffage for Niels Andersens selveksponering. Fermt og melodramatisk fører han sig frem i en række løseligt sammenknyttede improvisationer, der rabler rundt fra det ene tema til det andet, fra det ene solonummer til det næste.

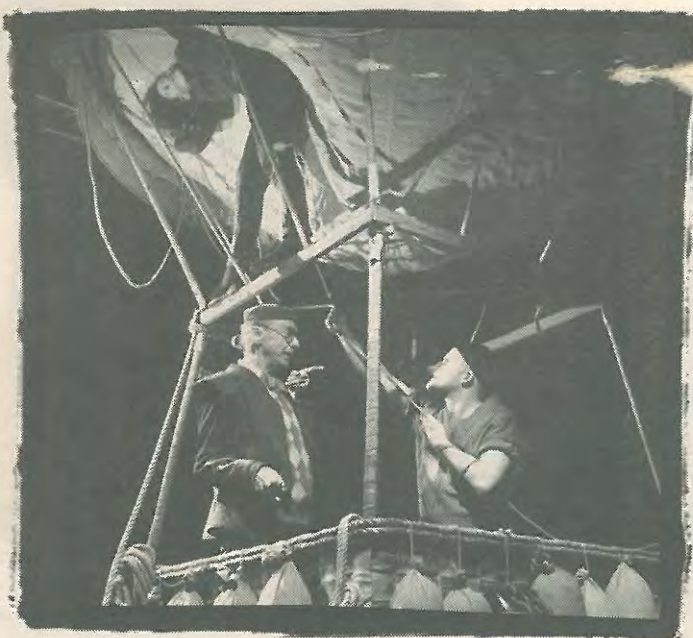
Man aner omridset af en moderne myte om urkræfter og naturens universelle kredsløb - om at finde sin indre fugl, så at sige. Men hverken tekst eller den komplet usynlige iscenesættelse indeholder en klar, samlende linje eller idé. Uden den mindste smule forklarende kontekst hældes dyrelivets ubarmhjertige vilkår i hovedet på forsvarsløse tilskuere. Det grænser til kynisme.

Følelserne skifter i et lyn-tempo, som de færreste børn kan magte. Fra det omklamrende sødladte og til pludselig, vild aggression overfor den unge fremmede, der skal lære, men i virkeligheden kues til at blive den næste fuglemand. Nogle optrin som ikke blot virker fuldstændig umotiverede, men direkte ubehagelige.

Så er det, at forestillingens bedste oplevelse bliver de børn, der klart og tydeligt siger fra undervejs. Som hverken vil kysse eller giftes eller i øvrigt involveres i det udstyrmæssigt meget maleriske show.

Randi K. Pedersen

Tre mennesker på en ikke helt overbevisende ballonfærd for civilisationens frelse. Foto: Sv. Aa. Lorenz Christensen

Virkningsløs ballonfærd

Tre helte flyver fra ødelagte landskaber til frodige enge, men det er svært at tro på historien og civilisationens redning

ANMELDELSE

Holbæk Egnsteater: »Ballonfærden«. Forfatter: Asger Gomez Frøkov. Instruktion: Ole Simonsen. Scenografi og lys: Hans Sode. Medvirkende: Tinja Stern-dorff, Knud Andersen og Sune Svaneke. Aldersgruppe: 9-99 år.

Nogle gange kan man lugte en forestillings kvalitet lidt på programteksten. Holbæk Egnsteaters »Ballonfærden« bekræftede i al fald det, jeg havde frygtet efter at have læst en tekst, som udbredte sig med store ord og advarende gloser om »en forunderlig rejse i tid og rum« med »højspændte og stormfyldte scener«. For sådan var forestillingen ikke.

Vi starter på jorden ved to små skoletavler på hver side af en stor luftballon, som fylder hele scenebilledet. I et tegneserieagtigt spil forsøger en gammelklog Tin-Tin-agtig videnskabsmand, Carl Johan Wikstrøm med alpehue, knickers og vest, at overbevise sin unge datter Vinni om, at den ballonfærd han har sat sig for, gælder hele civilisationens fremtid. For et forarmet folk uden visioner er der kun håbet tilbage. Og det håb har han.

En computerpest har spredt en virus, som har skabt kaos og sammenbrud i al edb i hele verden. Og han har som videnskabsmand besluttet sig for at udforske det ukendte land bag bjergene langt mod øst.

Vinni tror ikke på projektet. Og hun vil ikke med. Men kort efter er de begge ombord i ballonen og science fiction-eventyret tager hastigt fart i og rundt om luftskibet, der ikke rækker sig ud af flækken.

De flyver væk fra den grå by med de faldefærdige huse, over goldt

ørkenland, forbi Metropolis og beboede bjergkløfter. Og det skorter ikke på udefrakommende farer.

Først dukker en blind passager op. Straffefangen Viktor Lando. Men da han er gammel sømand, og Vinni til lige hurtigt falder for ham, bliver han i stedet turens helt og flamme.

Utroværdigt

Siden bliver færdens truet af både vind- og vejrforhold, græshoppevarme, klippeskær og hulefolk. Der bliver smidt ballast overbord, kastet anker og nødnavigeret. Og der bliver talt i filosofisk-eksistentialistiske vendinger om menneskets altid tilstedeværende muligheder for selv at vælge.

Men forestillingen maler aldrig rigtigt de billeder, den taler og spiller. Hverken de drabelige udefrakommende farer, eller de menneskelige dilemmaer. Vi ser ikke luftfærden for os, mærker ikke alvoren i situationerne og vigtigheden af historien.

Der er utroværdigheder og vægtninger i teksten, som gør, at vi suser hen over passager, der ellers kunne rumme spændingsmæssig »guf« og psykologisk nerve. Historien bliver på et forudsigeligt fortælleplan, hvor den kører farerne dramatisk op og så vupti får dem løst med akrobatiske ballonklatrierier, eller også lader dem lynhurtigt passere.

Og spillet er låst fast i og omkring ballonen. Det bliver trættende at høre og se på de tre spilleres optagethed af alle de ydre farer. De indbyrdes spil bliver i starten aldrig rigtigt farlige. Og længere fremme, når rejseholdet nærmer sig målet, bliver spillet fyldt med frodige landskabsbeskrivelser og sentimentale kærlighedsscener.

Kirsten Dahl

En snus flyve

Man føler sig godt og af den velplejede forestilling der overvinder s

ANMELDELSE

Gadesjakket: »Den højdeforskrækkede ørn, Jørn«. Idé og dramatisering: Stalle Ahrreman og Peter Engkvist. Iscenesættelse: Stalle Ahrreman. Musik: Helene Jerg. Medvirkende: Jan Foss og Helene Jerg. Aldersgruppe: 5-10 år.

En ting er at turde kravle op på toppen af en bakke - selvom den er meget stor, og når man oven i købet har højdeskræk. Det er

Et umiddelbart hvordan en lille indre s til sørg

Munterse

ANMELDELSE

Teater Morgana: »Den bedrøvede paraplydame«. Af og med: Margit Szlavik og Kaj Pedersen. Instruktion: Jørgen Sejr. Aldersgruppe: Fra 6 år og opefter.

Den bedrøvede Paraplydame er slet ikke sørgelig, men nok så munter endda. En lys, let og cirkusagtig lille sag.

En sød lille oprørshistorie om, hvordan en forfatters indre stemme får lavet om på »sin herres« evindelige fortællende den »søøørgelige« historie om den bedrøvede paraplydame.

Forfatterens argument er (med mottoet »snip, snap, snude, Åh! hvor jeg elsker at tude«), at der skal være plads til, at man kan være rigtigt ked af det.

Men den lille spinkle spirre-

Troels Thorsen og Niels Andersen som den unge og den gamle fuglemand i Vandrefalkens samspilsstykke

Helene Jerg er en god cellospiller og en lydhør medspiller for Jan Foss' klodsede, men søde kongeørn, Jørn. Foto: Leif Hansen

etur

fornuftigt underholdt
ing om kongeørnen Jørn,
sin højdeskræk

straks noget helt andet at turde flyve ned igen, og det gør Jørn ikke.

Sært nok, for han er en kongeørn med kæmpevinger skabt til formålet, og det gør sagen en smule pinlig. Til gengæld giver hans umådelige klodsethed, når han trods skrækken forsøger at lette lidt fra jorden, anledning til en hel del situationskomik. Samtidig med at Jørn ubetinget får sympatien på sin side, uden at det ender i ren falde-på-halen.

Jan Foss er en habil fortæller, der kan etablere sine imaginære medspillere, den lille-bitte fuglekonge og den kæm-

pestore ørn, Jørn, forholdsvis overbevisende på hver side af sig. Mens han høvler den ordrige - ofte rimede - tekst ud i hovedet på publikum.

Medfortællende energi

Foss' og forestillingens stærkeste kort er dog ubetinget hans evne - og vilje - til at bruge sin store krop mere illustrativt end de fleste. Der er en medfortællende energi i Jan Foss' bevægelser, som kun undtagelsesvis bliver til opvisning i færdigheder eller ligefrem til overspil.

Men for det meste balance-

rer forestillingen fint mellem tekst, bevægelse og musik og gør det nemt at forstå det snusfornuftige budskab om, at det er OK at være bange. Men, at man godt kan overvinde sine svagheder, hvis man hjælper hinanden og tror på projektet.

Det er også helt opløftende og befordrende for underholdningen for en gangs skyld at se en solo-skuespiller, der gør tingene, før han siger dem. Ligesom han giver tilskuerne tid til at se glæden og stoltheden få hans ansigt til at stråle, da det omsider lykkedes for Jørn at holde sig på vingerne.

Forestillingen igennem er celloen en lydhør medspiller, hvis mørke klang tæt på den menneskelige stemme, gør den troværdig.

Derimod er sangene ikke opsigtsvækkende interessante. Men eftersom de er få og små og anbragt på strategisk gode steder i handlingen, gør de ingen skade.

Randi K. Pedersen

t, naivt og sødt cirkusagtigt spil om
spirrevipforfatter sætter sin »herres« hang
gelige historier ud af spillet

ød Paraplydame

vipstemme, som selvfølgelig nok og klogeligt tænkt, bør både i eventyrbogen og i forfatteren selv, får rokket ved bedrøveligheden, ved at få forfatteren til at trylle historien om til en, forfatteren knapt selv har styr på, og som derfor ruller derudad med en helt anderledes glad paraplydame. En pludrende, naiv, snakkesalig og legesyg dame. Forestillingen spilles i et lunt klovneagtigt eventyrunivers med hvide bagtæpper og et par blanke mejeriagtige metalkasser.

Både forfatter og paraplydame er klædt som poetiske klovne med hvidkridtede ansigter. Hun med søde, røde, hjerteformede læber, tyndt optrukne øjenbryn, rose i håret, sort paraply, og et stort, luftigt plastikskørt, viklet rundt om det sorte klovnetøj, hun har på nedenunder. Og han er tilsvarende klædt i sort med svalehalelignende plastikjakker ovenover.

Her er cirkus- og tivolisteming med naive rim, trylleformularer og klovneoptrin, farlig søgang, forvandlings- og forsvindingsnumre, fantasifulde cykler, lykkehjulotteri med gevinster af format på hver 3. nitte, og en fri version af Snehvideeventyret under 'gufing' af et saftigt æble.

Kaj Petersen og Margit Szlavik får skabt en fin tone af barnlig glad naivitet, fantasi og impulsivitet. Det hele er dejligt umiddelbart, sødt og glædesfyldt.

Teater Morgana bygger fantasifuldt og lyst ovenpå det genkendelige, de små vigtige nuancer og drillerier, som barnets og den naive voksnes hverdagsliv rummer. Men i det savnede jeg alligevel noget kompleksitet og spændvidde for virkeligt at kunne tage den ind som et vedkommende og »varigt« indtryk.

Kirsten Dahl

Margit Szlavik og Kaj Pedersen i Morganas poetiske univers. Foto: Andreas Szlavik

Tam underholdning

Mimeteatrets »Kan det ses?« kører derudad med små uinteressante og klichéfyldte shownumre

Mimeteatret: »Kan det ses?« Med og af Gert Petersen. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

Hvis man er meget taknemmelig og fordringsløs, vil Mimeteatrets »Kan det ses?« måske kunne glide ned som sukker til aftenkaffen. Men som teatertilbud ligger standarden som helhed klart under det, man må kræve for bare at blive godt underholdt.

Programteksten lover »en audiovisuel interaktiv forestilling...om de ting der optager nutidens mennesker: Analyse og synliggørelse...intet går RAM forbi, når Mimeteatret med en detektivs øjne går under huden og synliggør det usynlige - så som madsminke, følelser og tanker om andre - og én selv«.

Men det jeg oplevede var et klichéfyldt mimeshow, tilsat lidt medfortællende forklaringer og en række kiksede publikuminddragelser.

Gert Petersen er alene på en næsten tom scene. I den ene side er et lille nostalgisk kontorarrangement stillet op. Tiden er før PC'erne kom på banen. En gammeldags skrivemaskine, stemples og notesbøger dominerer billedet.

Forestillingen er bygget op som en tilfældig dag i en mimikers liv. Gert Petersen lægger ud med at stemple løs og notere ned med ordene: »Kontrol, kontrol« og »Registrering«. Men vi har ikke rigtigt noget at relatere spillet til.

Siden følger en masse små mimeindslag som heller ikke, hverken hver især eller samlet, gør det store indtryk.

Med jævne mellemrum kimer det på døren og Gert Petersen slæber imaginære teaterrekvitter i forskellige størrelser ind på scenen.

Uopfindsomt

En lille digtbog trækkes op fra brystlommen. Et håb om poesi vokser. Men dementeres i flade omskrivninger af gammelkendte poesibogrim og teatersportslignende genre- og spillestils afprøvninger som »Roser er røde, violer er blå« som tragedie, blues etc.

Forskellige tiders typer karrikeres. En fredselkende hippie ryger chillum, nutidens nonchalante ungdom giver os en fuck-finger, en discountspejder spiller guitar på en WC-svupper, en mand besøger sædbanken, og en sædcelle finder frem til et æg og smelter sammen til det barn, vi - i den eneste mime, der var lidt kød på - ser bliver født ud gennem hals og hætte på Gert Petersens T-shirt.

En lille historieskrivning flettes også ind. Gert Petersen sidder ved maskinen og vi skal fodre ham med stikord. Men dørklokken og den frokostpause, hvor madsminkekritikken serveres, afbryder ham. Så går han på bordel, hvor en ledløs luder i et indslag af sort teater kaster alle sine lemmer fra sig. Siden presser han løs i en wc-scene. Og til slut undskylder han sig pseudoforlegent med, at »en smule fantasi vel ikke skader«.

Gert Petersen er ikke ueffen til mime. Han har styr på en række elementære teknikker. Men nogen virtuos eller særlig opfindsom fortæller er han ikke. Jeg har let til grin. Men der skal i udførelserne og historierne være noget der rykker. Det fandt jeg ikke her.

Kirsten Dahl

For meget af det gode

Man kunne næsten tro, at »Happy End« er en vellykket forestilling. Det er den ikke. Den er heller ikke mislykket: Den er et ærværdigt og nobelt skud over målet

ANMELDELSE

Corona Danstheater: »Happy End«. Manuskript og instruktion: Catherine Poher. Idé og koreografi: Jørgen Carlslund. Scenografi: Julie Forchhammer. Musik: Steen Helweg Claësson. Kostumer: Trine Walther. Dansere: Jørgen Carlslund og Svend Bunch. Musikere: Steen Helweg Claësson og Mogens Rasmussen. Aldersgruppe: 7-12 år.

Lad det være sagt med det samme: Den er smuk, Coronas nye forestilling for de 7-12-årige. Den er også en god lille historie om en gammel balletdanser, der med sit livslange erfaring i at flyve (danse) kan hjælpe nabodrengen med at lede efter sin forsvundne kanarie fugl. Og da de sammen erfarer, at fuglen er fløjet mod en dødbringende rude, hjælper den gamle mand drengen til at acceptere, at fuglen er død og borte. Og døde fugle, dem sover man altså ikke med, dem begraver man.

Derfra flyder historien videre til den gamle og unges fortsatte venskab, til en beskrivelse af deres fælles lyst til at lege, til at udforske omgivelserne og om den unges flotte accept af den gamles uundgåelige visnen bort. For gamle mennesker dør. Som stearinlyset, der er sat på forestillingens gramfon, pustes også livet ud; og så forsvinder han, den gamle, ud i det tomme rum, og sammen med ham udånder den gamle lakplades lille melodistump af Schubert.

Det var historien. Den er god nok. Det samme er Steen Helweg Claëssons musik, hvor komponisten selv på Viola de Brachio følger hvert trin og tanke hos Jørgen Carlslunds unge danser, mens Mogens Rasmussens Viola de Gamba ledsager Svend Bunchs rørende og skrøbelige gamling, der mest lever i minderne fra Europas store balletscener og ellers bruger sin tid på at knappe sin vest. Desværre knapper han den forkert, og det gør han sikkert hver gang.

Begge musikere er iklædt hvid smoking, der falder diskret sammen med scenografiens lyse og gennemskinnelige sætstykker på hjul og kontrasterer den unge dansers grønne og røde hverdags tøj og den gamle mands dæmpet brune og blå nuancer. Så også fra kostumieren Trine Walther og scenografen Julie Forchhammer er der leveret omhyggeligt og nænsomt teaterhåndværk.

Det samme gælder den ferme økonomisering med lysætningens fire lamper og koreograf Carlslunds effektive brug af enkle karakteriserende bevægelser og symbolsk fortællende konstellationer mellem de to danseres kroppe.

Søvndyssende

Så nu er spørgsmålet: Hvorfor er »Happy End« ikke lykkedes? Et forsigtigt bud kan være, at forestillingens forskellige lag af fortælleformer i Catherine Pohers instruktion spænder ben for hinanden. Når danserne det ene øjeblik viser deres samvær gennem kroppe, der gensi-

digt støtter og løfter den anden. Og når der stilles yderligere krav til publikums abstraktionsevner gennem musikernes hoppen ind og ud af den konkrete handling. Nogle gange er de medaktører, andre gange fremstår de udelukkende som en del af lyd- og billedkulissen. Og når Jørgen Carlslund pludselig stiller sig frem og er den voksne mand, der skuer tilbage på sin barndom og der benytter sig af ordenes konkrete univers. Så bliver man forvirret.

Så ét af forestillingens skismaer kan være, at de forskellige udtryk, dansen, musik ken, billederne og ordene, hver for sig kræver sin egen indgang til publikums bevidsthed. Både for de 7-årige og de ældre tilskuere er det svært at holde alle kanalerne åbne, specielt når forestillingen er så omhyggelig med at servere alle sine udtryk i samme toneleje – det intimt tætte og betrøende. Så forestillingens enkelte og godt mestrede virkemidler fremstår ikke som gensidigt stimulerende. Det virker tværtimod søvndyssende, når lys, bevægelser og musik pakker hinanden ind i æstetiserende vat og bomuld.

Med »Happy End« har Jørgen Carlslund sat sig store mål, og meget af det er lykkedes: Det smukke, det rørende og det skrøbeligt sansende bryder nogle gange gennem de mange velmenende forhindringer, som denne fortælling har sat mellem sig selv og sit publikum. Så mislykket er den ikke. Den er bare ikke helt lykkedes.

Lone Nyhuus

Hans Rønne har al det, der skal til, for at gøre Jesus-skikkelsen menneskeligt nærværende, men nødvendigheden af at fortælle bibelhistorien er ikke indlysende

Lige efter bogen

ANMELDELSE

Teatret: »...ifølge Markus«. Iscenesættelse: Lasse Dehle. Scenografi: Gitte Baastrup. Medvirkende: Hans Rønne. Aldersgruppe: 13 år og op.

Det er miraklernes tid - og humorens. Hans Rønne er en dygtig beretter af bibelhistoriens Markus-evangelium, der pepes op med små, prosaiske sidebemærkninger eller korrigerende tilråb fra »teknikken«.

Ene på scenen formår Hans Rønne med sit eminent karakteriserende, pantomiske spil at personificere ikke blot disciple, men et helt folk og dets besættelsesmagt. De er her alle sammen fra Herodes til Pilatus, fra Johannes Døberen til Salome, som trods sin datters protester får hans hoved på et fad, og i den sidste, eddikesure stund også røveren Barabbas, Maria og Maria Magdalene.

Det er alt sammen væl-

dig underholdende og med et øje på Jesus som mediefænomen, omend nyhedskanalerne tager sig anderledes ud end i dag. Det er historien om den ulærde tømrersøn, der bliver genstand for en massetilbedelse - eller måske en massepsykose - som ikke lader vor tids idol-dyrkelse noget efter. Bortset fra miraklerne, som genfortælles uden forbehold.

For det er ikke sikkert, at Jesus fløjtede, men han gik i hvert fald på vandet og fik også gjort befolkningen i Galilæa troende.

I godt selskab

Ganske vist sker det ikke så hurtigt og ikke så nemt, som da han selv får sin åbenbaring og bliver Guds udvalgte søn, men det er alligevel en imponerende bedrift. Ført igennem med sikker hånd og stor hjælp fra de fiskere, der ved at følge ham skifter erhverv og bliver meneskefiskere.

Alt er således lige efter bogen, og det er forestil-

lingens egentlige svagheit. Der er fine intentioner og momenter i den menneskeliggørende beskrivelse af en frisk ung mand, som endnu den dag i dag nyder status som overjordisk. Men der er ingen anden indgang til historien, ingen ny kontekst, som markerer, hvorfor den overhovedet skal fortælles.

Man er i godt selskab med Hans Rønnes Markus. Alligevel er 90 minutter ikke blot lang tid, men afgjort for lang tid til illustreret bibelhistorie.

Det eneste, som rækker længere end det, er tydeliggørelsen af den konkrete anledning til mordet på Jesus. Ved at udføre et af sine mirakler på den jødiske helligdag, sabbatten, gav han sine fjender, farisæerne, den længe ventede lejlighed til at angribe ham for en ulovlighed. Den historie var en dybere fortolkning værd, men den får vi ikke.

Randi K. Pedersen

Jørgen Carlslund som drengen og Svend Bunch som den gamle mand, der hjælper ham videre i livet

Kinesisk camping

Med en fin og charmerende forestilling om de fremmede og os tager Vester 60 forskud på kommende bidrag fra Børneteatersammenslutningens væksthuss-projekt

ANMELDELSE

Vester 60: »En kinamands chance« af Jesper B. Karlsen. Iscenesættelse: Gitta Mal-ling. Scenografi: Malene Bjelke. Medvirkende: Lisbeth Tanghøj og Niels Peter Kløft. Aldersgruppe: 4-9 år.

En dyb bastone runger og et par edderkoppehænder famler sig hen over jordskorpen. Til sidst ramme en lampe os lige i synet, og op kommer den umådeligt flinke kinamand. Det er overvældende og ustyrlig morsomt.

Niels Peter Kløft har den rette væverhed i kroppen og et forrygende kineser-dansk i replikken, der gør, at vi straks elsker ham. I modsætning til kæmpekvinden Betty (Nansen), som absolut ikke er vild med hverken kinesere eller andre fremmede.

Men som »rigtig« dansker vil hun på campingtur, når det er forår, med telt og fugebur og hele molevitten. Så når det nu

viser sig, at hun ikke har andre at tage med sig, får kinamanden alligevel en chance. I første omgang er den lige ved at tage livet af ham. Danske biler og danske bakker er ikke sagen for en kineser-mave.

Men frem kommer de og får slået teltet op. Et meget stort til Betty og et,

der lige dækker kinamandens hoved. Mad bliver der selvfølgelig også lavet; dansk mad, alt sammen under en stadig strøm af bidende sarkastiske bemærkninger og en god portion fremmedfjendtlig nedgøren fra fruens side.

Hvilket lynhurtigt opfattes af tilskuerne tværs gennem den solide strøm

af formidabelt morsomme situationskomik, der får det egentlige tankegods til at glide på skinner.

Vejen til hjertet

»En kinamands chance« er nemlig ikke kun rigtig god underholdning. Selvom sproget ikke hele vejen er lige begribeligt

for de yngste tilskuere. Forestillingen lover godt for kommende stykker fra »væksthuss«-dramatikeren Jesper B. Karlsens hånd, fordi det vover at tage et aktuelt emne op i en udpræget komisk form. Fjernt fra ethvert tilløb til overpædagogisk alvor og tilmed skrevet for ret små børn. Der kvitterer ved at

hænge på og leve højlydt med hele vejen.

Bettys enorme, tunge kjole hæmmer Lisbeth Tanghøjs udfoldelsesmuligheder som Betty betragteligt. Men den yderst kontante dame klarer sig med mundtøjet, der går som kæp i et hjul. Undtagen når noget begynder at blive personligt. Så ikke blot tier hun, men forsvinder skyndsomt ind i sit telt. For følelser er ikke noget Betty er tryk ved.

I hvert fald ikke før hun har været lige ved at få den flinke kinamand til at tage sit gode tøj og gå, træt af hendes hundsen og herseri. Men selvfølgelig gemmer også hun på søde drømme. De lyser over i købt rødt. Og da først kinamanden har fået hende til at spise levende biler, som man gør i Kina, er der heller ikke længere så langt til danske Bettys hjerte.

Randi K. Pedersen

Niels Peter Kløft er rørende sød som kinamanden, der netop har gravet sig op til Danmark – og kæmpekvinden, spillet af Lisbeth Tanghøj

Sælsom historie

Kimbris filosofiske sæl-sagn mangler spilopper og brud i det meget harmoniske forløb.

ANMELDELSE

Teatret Kimbri: »Sælkvinden«. Instruktion: Erik Droob. Medvirkende: Gitte Kielberg. Aldersgruppe: fra 5 år.

Når et menneske dør i havet, lever dets sjæl videre i en sæl. En gang om året ved fuldmåne går sælerne i land, kaster skindet og mærker livet påny.

Urkræfter, natur og myter. Det er det stof det nyopståede Teatret Kimbri's første forestilling, »Sælkvinden«, er gjort af. Og den bygger som titlen antyder på et grønlandsk sagn.

»Alt ender i havet og begynder i havet« siger Gitte Kielberg indledningsvis, mens hun langsomt lader vand risle ned ad sine fødder, som tegn på regn, bæk og flod. Og siden danser og fører hun dukker og animerede objekter i forskellige

størrelser gennem sagnet på samme blide vis.

I et maritimt landskab gjort af et udspændt letmasket blåt fiskegarn, månekugle, trækasse og konkylie, lader hun os via en lille rundhovedet dukke med kalot og blå arbejdsjakke møde den ensomme fisker Rasmus, der lokker en æterisk hvidflagrende sælkvinde til sig ved at stjæle hendes skind. De gifter sig og får en datter, der rummer begge deres verdener. Og hun må som konsekvens heraf også søge tilbage til havet.

Der er tale om et filosofisk set komplekst sagn. Menneskets splitelse mellem nutid og oprindelse bringes på banen. Og sagnet fokuserer på, at mennesket har en stærk forbindelse til de urkræfter, der ligger hinsides både generationer og tid.

Forestillingen giver nok af betydningsmæssige lag at vælge sig ind på for små og store over fem år. Og

den vinder ved at være enkelt iscenesat og ved at lade en rolig og nænsom tone dominere. Det tyste åbner op for dybder og lag, som mange højtgearedede teaterforestillinger er i underskud af eller helt mangler.

Men forestillingen er for gennemført sød og harmonisk. Jeg savner spilopper og krakeleringer for både øret og øjet. Overraskelser og brud, der kan rykke og bringe nogle udadvendt oplevelses-engagerede tvetydigheder ind i en opførelse, der så afklaret, pænt og undertiden næsten indadvendtskuede, viser rensede følelser af kærlighed, glæde, savn og smerte i sin fortælling om længsel, samhörighed og adskillelser.

Kirsten Dahl

Gitte Kielberg med sin ensomme dukke-sømand i sagnet om sælkvinden

Den forløsende engel

Jako-Bole har fat i det spændende og uforklarlige, men iscenesættelsen halter i »Englebasse«

ANMELDELSE

Jako-Bole Teatret: »Englebasse«. Manuskript og instruktion: Anders Ramberg. Scenografi: Franco Coluzzi. Musik: Christophe Planet. Medvirkende: Lotte Herman og Barbara Borchorst. Aldersgruppe: fra 8 år.

Jako-Bole Teatret har igen noget alvorligt på hjertet. Sidst var det »Så sig da noget«, nu hedder forestillingen »Englebasse«, og teatret vil igen ind i de kamre, hvor uforklarligheden huserer. Der hvor virkeligheden bliver svær og gør ondt. Der hvor livet møder døden.

»Englebasse« handler om skyldfølelse og jalousi.

Ruth mistede sin 11-årige storesøster Thea en vinter for en 50 års tid siden. De var ude at skøjte. Ruth gik til købmanden, mens Thea blev tilbage med et løfte om ikke at gå længere ud på isen. Thea ventede besøg af flammen Ole. Han kom ikke. Men det gjorde nogle drenge, der drillede. Thea søgte udad, faldt gennem isen og druknede. Men alt det fik Ruth selvklart ikke at vide.

I stedet blev hun mødt med moderens bebrejdede blikke og faderens totale tavshed. En ordløs underliggende anklage, der udviklede sig til, at de konstant sammenlignede de to børn til Theas fordel og sågar begyndte at lave virkeligheden om, så det blev Thea, der kunne eller havde gjort alle de søde,

fine og gode ting.

En nagende skyldfølelse vokser i Ruth, som begynder at ønske, at det hele havde været omvendt. Og til sidst kan hun ikke længere finde ud af at elske sin afdøde søster.

Det er det psykiske morads Ruth mangler at få orden i. Og vi starter en dag, hvor den sygdomsramte Ruth, der mener, at hun snart skal dø, gør klar til at forlade livet ved at gå og rydde op i alle sine ting.

Manglende fokus

Med livsparolen: »Man skal ikke være til besvær« sorterer hun minutøst kjoler og gamle sager i kasser med navn på. Folk får til gavn og glæde alt efter højde, drøjde og behov.

En lille rød barnekjole

Der er noget på spil, når to søstre i form af en engel og en døende gammel dame skal løse op for fortiden

dukker op. Der er en lille plet på den. Og pludselig, mens Ruth er ude efter rensbenzin, er en engel kommet ind gennem vinduet på luftige fjed. En engel med hvide vinger og CD-parabolantenne i håret, der viser sig at være Thea, der i en optrævelse af fortiden hjælper Ruth af med sin skyld og forærer hende den røde kjole (drøm) hun ikke blev forundt før i livet.

Teksten griber med filosofiske dybder og jævne hverdagsforankringer fat om liv og død på en sjov

og fortrolighedsskabende måde. Men iscenesættelsen halter.

Det er kun i momenter, at forestillingen gør indtryk i den funktionelle, men absolut ikke særlig kønne eller originale opstilling af skæv klædeskabs-kulisse, vinduesramme, barndomsreol og lænestol med standerlampen.

Spillet har svært ved at komme igang og fænge, fordi det kniber for Lotte Herman at skabe fokus omkring Ruth. Spillet mangler rodfæste, øjenkontakt og åbenhed. Når

englen i Barbara Borchorsts skikkelse støder til, vinder spillet koncentration, takket være nysgerrige tilgange og svar på himmerig, engleliv og død, sammenstød og konfliktsituationer søstre imellem, små personparodier og en noget opstadset snak om engles jobsituation anno 1998 med konkurrence på det immaterielle niveau fra internet og virtual reality.

Kirsten Dahl

Slinger i valsen

Det er ikke den nemme vej, Spinatfuglene har valgt med en dybsindig røverhistorie fra et russisk folkeeventyr

ANMELDELSE

Spinatfuglene: »Soldaten og Døden«, en dramatisering af et russisk folkeeventyr.

Konsulent: Anny Vind.

Scenografi: Mikkeline Gudmand-Hoyer. Medvirkende: Jesper la Cour Andersen og Troels Kirk Ejsing.

Aldersgruppe: 5 år og op.

Der er noget umiddelbart sympatisk ved Jesper la Cour Andersens fravalg af alle de nemme løsninger, der for tit præger nystartede børneteatre. Her lægges ikke op til skraldergrin eller tuttenuttet fortidsteater, men omvendt lykkes det ham næsten at overspille et godt, gammelt eventyr om det gode og det onde ihjel.

Men kun næsten, for vel er det kunstneriske ambitionsniveau urealistisk

højt, men forestillingen er ikke uden tag i sit publikum. På en fin og ligefrem facon spilles der direkte til børnene alene med det formål at skabe kontakt. Undertiden får de også et par korte bemærkninger med på vejen, som kan holde dem på sporet i den vidtforvrenede historie.

Hvilket kan være nødvendigt, fordi replikbehandling ikke er noget, der falder Jesper la Cour Andersen let. Han er ikke udstyret med nogen overbevisende beretter-karisma og savner udtryksfyldte - og instruktion - til at gøre den knapt timelange tekst til en spændende oplevelse.

Der bliver for meget slinger i valsen mellem fremførelse og indhold, når et måltid udvikles til et ked-sommeligt demonstrationskursus i grovæderi og vodka-konsum i stedet for medrivende spil.

Illustrativ pantomime

Ikke desto mindre er det evnen til at give eventyrets figurer et illustrativt, pantomimisk udtryk, der er

forestillingens force. Et billedskabende element, som sammen med et højt, flot bagtæppe med gyldne kupler og et dejligt, Storm P.'sk stryger-instrument med vaskebalje i de bed-

ste øjeblikke også bliver stemningsskabende.

Det er der brug for i en historie med så rige muligheder for gys, glæde og eftertænksomhed som den om den fattige

Jesper la Cour Andersen som fortælleren, bakket op af musikeren Troels Kirk Ejsing. Foto: Folke

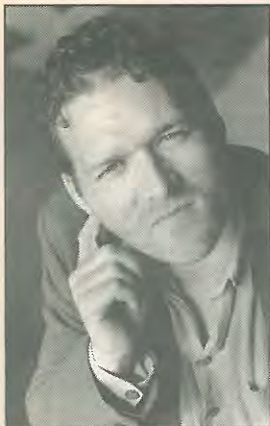

soldat, der uventet får hel- det med sig. Og det i en grad, der gør det muligt at lokke først en kæmpeflok djævle, der har besat Zarens palads, og siden Døden selv ned i en tryllesæk.

Sådan noget gør folk populære - og udspekulerede. For selvom det gode vinder over det onde, så er soldaten ikke entydigt god, men dog klog og menneskelig nok til at slippe Døden ud på rette tid og sted. Hvorfor og hvordan er et af de eksistentielle temaer, som udgør substansen i ethvert ordentligt eventyr. Noget som forestillingen trods store svagheder formidler, så det kan forstås af et børnepublikum.

Dog næppe helt ned til 5-års alderen. Ligesom det er tvivlsomt, om »Soldaten og Døden« vil appellere til et publikum over 12 år.

Randi K. Pedersen

Mogens Holm - FAST-formand bag nyt samarbejds-initiativ. Foto: Kurt Johansen

Turnerende netværk

Foreningen Af Små Teatre (FAST) har taget aktiv til et nyt netværk om turne-samarbejde. Netværket skal i første omgang koordinere turneplaner for Det Danske Teater og 25 af landets mindre opsøgende teatre, men på længere sigt er det planen at skabe et informationscenter i stil med Litteraturens Informationscenter.

Formanden for FAST, Mogens Holm, forudser, at netværks-samarbejdet kan reducere udgifterne ved turnevirksomhed, bl.a. ved at sikre, at der er salg de forestillinger, man sender på turne. Det kan bl.a. komme til at betyde, at der bliver færre forestillinger i udbud, men at de, der er, kan få økonomien til at hænge sammen.

Mogens Holm frygter ikke, at de små teatre mister deres identitet i samarbejdet med turne-giganten Det Danske Teater, men ser turnesamarbejdet som en logisk udvikling.

Ny udskiftning på Teatercentrum

Den konstituerede sekretariatsleder på Teatercentrum, Else Marie Mandøe, forlader posten for at blive administrativ medarbejder hos Teatret Artibus.

Mandøe, der netop med stor succes har været ankerkvinde på festival 98 i Roskilde, tiltræder sin nye stilling 1. august, og dermed kan Teatercentrum se frem til sin tredje sekretariatsleder på blot halvandet år.

Teatercentrum er sekretariat for UBOT - Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater - hvis tre medlemmer er blevet udpeget af Kulturministeriet til endnu en to-årig periode. Dermed kan Anette Eggert (der repræsenterer Børneteatersammenslutningen), Sven Langhans (Danmarks Teaterforeninger) og Erling Weise (Foreningen Af Små Teatre) sidde frem til udgangen af 1999.

Rapport 97

Danmarks Teaterforeninger (DT) har vanen tro udgivet sin årlige rapport over foreningernes og det opsøgende teaterlivs tilstand, hvad angår sæson 96/97.

Formand Jørgen Hvidtfelt fremhæver selv i forordet, at der ikke er sket de store udsving fra den foregående sæson 95/96 og vælger nøjsomt at se det som en positiv ting at man »kunne holde skansen«.

Det er indbetninger fra 74 af organisationens 77 teaterforeninger, der ligger til grund for de mange tal og tabeller. Hovedtallene siger, at disse 74 foreninger i sæson 96/97 arrangerede 972 forestillinger for 361.656 voksne og 1088 forestillinger for 133.249 børn.

Derved viser teaterforeningerne helt statistisk, hvor vigtige de er for den geografiske udbredelsen af teater.

Rapport 97 kan erhverves via henvendelse til DT - Tlf. 33 15 42 48.

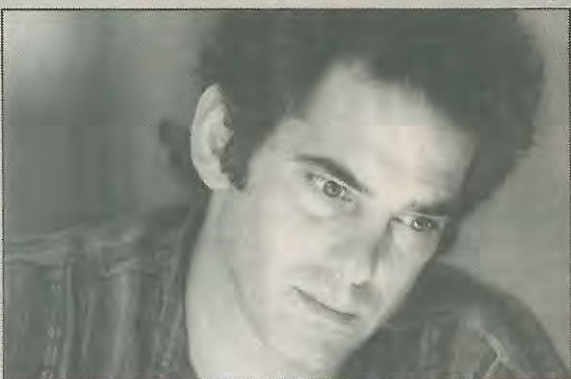
Succes med væksthushus-projekt

Børneteatersammenslutningen har haft stor succes med første fase af deres 3-årige dramatiker-projekt med den dramatisk-poetiske titel, »Sælg din sjæl«.

Ved festival 98 i Roskilde indgik såkaldte »readings« og diskussioner med de seks dramatiker-spirer i årets arrangør-konference, ligesom der var readings af samtlige seks spirers tekster for BTS-medlemmer og andre interesserede i ugens løb.

Der afholdes nu et afslutningskursus for det første års seks deltagere, og ellers gælder det næste hold. Her er det planen at optage fire nye dramatiske talenter. De 40, der var med i opløbet sidste år, har allerede fået tilsendt direkte indbydelse. Børneteateravisen vil i det kommende nummer beskæftige sig med de foreløbige resultater af væksthushus-projektet.

Chris Torch - får Håbets Pris 98. Foto: Bernd Uhlig

Håbets pris til Chris Torch

Institut for Folkeligt Teater uddeler pinsedag »Håbets Pris« for niende gang. I år tilfalder den ærefulde pris lederen af intercult i Stockholm, Chris Torch.

Håbets Pris gives til en person eller et teater, der »har arbejdet for det menneskelige håb; vovet, kærligt, vulgært, alvorligt, poetisk...med gnistrende energi mod vanetænkningen, som er vor kulturs største trussel«, som det bl.a. hedder i begrundelsen.

Chris Torch er en ildsjæl, der bryder de kunstneriske og geografiske grænser ned. Han tog bl.a. initiativet til teaterkollektivet Jordcirkus i 1977 (ikke mindst kendt for forestillingen »Teater for fred« fra 1982), og i 1993 grundlagde han Shikaste, Sveriges første flerkulturelle teater, under Riksteatret.

Fiskeren Markus - nu osse på video

Markus på video

Nørregaard & Reiches Teater er gået video-vejen med forestillingen »Historien om fiskeren Markus«.

Den såkaldte »videofiktion« over teaterforestillingen er indspillet på Christiansø i sommeren 1997 og havde premiere på Haderslev Videoværksted den 23. marts i år.

Børneteater på plakaten

Det Lille Teater, Anemone Teatret og Marionetteatret i Kongens Have er alle hjemmehørende i Københavns distrikt Indre By. Og frem til 30. maj udstiller de tre teatre et stort udvalg af deres plakater på Københavns Hovedbibliotek.

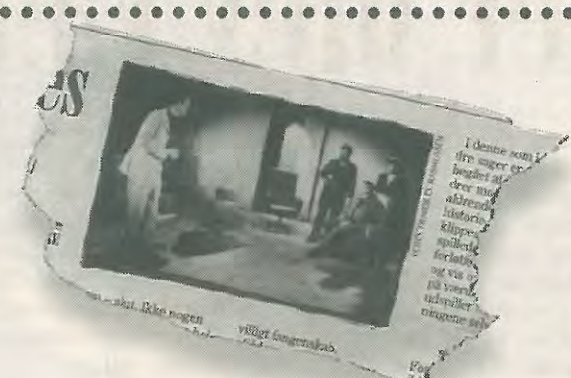
På udstillingen kan der også ses rekvisitter og scenografier fra nogle af de seneste års teaterforestillinger på de tre små stationære børneteatre.

Harlekin fremturer

Hvad har Kim F. Aakeson, Bodil Alling og Gruppe 38, Bennye d'Austring, Lisbeth Gad, Jakob Mendel/Gitte Kath, Kim Nørrevig, Robert Parr, Anders Ramberg, Michael Ramløse, Bjarne Reuter, Hans Rønne, Peter Seligmann, Claus Senderovitz, Søren Skjold og Hanne Trolle til fælles?

Jo, de optræder alle i det tyske Harlekin Teaterverlags katalog over børne- og ungdomsteaterforestillinger. Og der går næppe en dag i Tyskland uden en version af gode danske forestillinger.

Det er den gamle kending af dansk børneteater, Volker Quandt, der sørger for at udbrede dansk børneteater i sit hjemland. Takket være et flerårigt ophold i Danmark og et formidabelt sprogøre sørger han også selv for oversættelsen af de danske dramatikers værker. -program 98-99

Artibus-anmeldelsen af »En tilfældig morder« i BTA 104 - her følger en korrektion

Rettelse

Teatret Artibus gør opmærksom på, at der har indsneget sig en misforståelse i anmeldelsen af forestillingen »En tilfældig morder« i sidste nummer af Børneteateravisen.

Således skriver anmelder Randi K. Pedersen, at »i den som i mange andre sager er overgrebet begået af en ung indvandrer mod en tilfældig, jævnaldrende dansker«, men i forestillingen er det faktisk omvendt: Den 16-årige danske Claus har - sammen med to andre unge danskere - slået den 17-årige Ahmed ned. De kendte ikke hinanden og nåede aldrig at lære hinanden at kende.

Dukketeaterfestival i Taastrup

Fra 13.-17. november 98 afholdes der dukketeaterfestival i Taastrup, meddeler arrangøren Dansk UNIMA i deres tidskrift, Nyhedsbrev nr. 1/98.

Her finder man også programmet, der bl.a. byder på Teatet Månegøgl, Riddersalen Théâtre Mosaïque og Småländska Skogsteatern. Festivalens forestillinger spilles på Taastrup Teater og Taastrup Bibliotek, sidstnævnte sted vil der også være udstillinger af Dan Voigt Lønholdt og Birgitte Krag Hansen.

Middelalderfestival

Gadesjakkets Susanne Demuth Rasmussen skal være instruktør for seks håndplukkede amatør-skuespillere i en komedie, der skal opføres i forbindelse med en middelalderfestival 3.-9. august. Det er Odense Universitet, der står som vært for det såkaldte Middelalder Kollokvium, hvor en masse lærde mennesker vil diskutere og se middelalder-teater.

Udover den danske forestilling kommer der amatørforestillinger fra Holland, England, Skotland, Sydafrika og USA, som opfører helgenspil, farcer og andet middelaldergøgl.

Niels Andersen i fri dressur med »Fuglebyen« under årets festival. Foto: Kurt Johansen

Vandrefalk i Varmecentralen

På en ombygget varmecentral i Præstø huserer bl.a. Storstrøms Dramacenter under kunstnerisk ledelse af Niels Andersen, Vandrefalken.

Centret er startet som en del af amtets regionale kulturforsøg og tilskudsgiverne er statens forsøgspulje, amtet og Præstø kommune og har foreløbig kørt fra 1996.

»Dramaundervisning ind og ud af huset. Nydes af amatører, ydes af professionelle« - sådan præsenterer Dramacentret sig bl.a., og de professionelle, hvoraf flere har deres gang i børneteateret, tilbyder bl.a. weekend-kurser i kostumesyning, dramapædagogik, tekstarbejde, fortællekunst, lys-design, skuespilteknik m.m.

Arbejdsro til Rønne og Kath

Statens Kunstfond uddelte i sidste måned arbejdsstøtte til 24 kunstnere via de eftertragtede tre-årige legater, der hvert år kaster 240.000 kroner af sig.

Et af dem tilfaldt Teatrets Hans Rønne, og fører sig smukt til den strøm af priser, multikunstneren har inkasseret de senere år. Også forfatteren og dramatiker Kim Fupz Aakeson, lejlighedsvis bidragsyder til børneteatrene og p.t. medlem af det forkætrede refusionsudvalg, fik et af de store legater.

Kunstfonden har også mindre legater at uddele, og dermed kunne Møllens kunstneriske leder, scenografen og plakatkunstneren Gitte Kath, for tredje gang sikre sig et et-årigt legat på 100.000 gode inflationssikrede danske kroner.

Hans Rønne får arbejdslegat på i alt trekvart million kroner. Foto: Jens Hemmel

Indlæg

Kontrollkommissionen har ordet

Foranlediget af sidste nummer af Børneteateravisen, hvori redaktøren så bramfrit udtaler sig om BTS's kontrollkommission, har vi behov for at omtale vores arbejde.

Da vi i Børneteatersammenslutningen nedsatte vores lille udvalg - som siden så spøgelfuldt er blevet benævnt refusionsudvalgskontrollkommissionen (i det følgende kaldet KK!) - var det for at kunne følge tæt med i hvilke konsekvenser den nye teaterlovs bestemmelser på refusionsområdet får. Især de udstøttede teatre i sammenslutningen var - og er - foruroligede over den stramning revisionen af

loven er udtryk for.

Det har ikke på noget tidspunkt været meningen at KK skulle gå ind og bedømme kvaliteten af de forestillinger der bliver vist på showcase. Vi skal i stedet følge refusionsudvalgets arbejde, se til at de indkaldte teatre får en god behandling, at der indføres og fastholdes rimelige procedurer og at bekendtgørelsen overholdes.

Så når redaktøren i sin artikel »De særligt egnede« i sidste nr. af BTA nævner at medlemmer af kontrollkommissionen har udtalt sig om at »... refusionsudvalget har været FOR milde i deres afgørelser...« må det stå for hans helt

egen regning. Vi beskæftiger os slet ikke med en sådan vurdering.

Efter den første runde af showcases havde vi et møde med refusionsudvalget, hvor vi (udover at nævne at vi synes at de stort set har »opført sig ordentligt«) fremførte et par ting vi syntes burde være anderledes, deriblandt:

Dels at vi synes det vil være rimeligt at professionelle teatre i kontinuerlig drift kan få forhåndsgodkendt nyproducerede forestillinger (og dermed være sikret ret til i første omgang at deltage med dem på festival).

Dels at vi synes at det nærmest må

betragtes som en ret, at få lov at opføre en forestilling på en showcase før den bliver afvist. Som det er nu, har et par teatre fået nægtet refusion på forestillinger der ikke har været vist på showcase. Afgørelserne er truffet på baggrund af en anden af teatrets forestillinger.

Refusionsudvalget var ikke enige med os, men nu har de da hørt vores synspunkter.

Børneteatersammenslutningens
Refusionsudvalgskontrollkommission

Nogen har formuleret en kritik af refusionsudvalget, desværre anonymt (se artiklen side 2-3, red.) men immervæk en kritik. Hvordan reagerer teatermiljøets establishment så på denne kritik? Desværre forudsigeligt. Man er moralsk forargede over at disse anonyme ikke tør stå frem, det er for dem forfærdeligt forkasteligt; og for så at sætte prikken over i'et i deres magelige forargelse understreger alle de etablerede, hvor dårligt denne kritik er formuleret. Ikke nok med at de er anonyme, de formulerer sig heller ikke pænt!

Hvad det anonyme brev handler om bliver ikke omtalt med et ord.

Nu kan det også ærgre mig, at kritikskriverne ikke tør vedkende sig, så der var en mulighed for en samlet fælles reaktion, men det anonyme skrift rammer trods alt ned i noget væsentligt: Nemlig at der er et for stort sammenfald mellem refusionsudvalget og de etablerede teatergrupper.

I et trængt teatermiljø, hvor der er en klar konkurrence mellem grupperne, er det ikke heldigt, at én konkurrerende gruppering kan dømme konkurrenterne ude. I en sådan sammenblanding af kvalitetssnak og konkurrence bliver de bedømmende utroværdige, det er svært at tro på at de handler og kan handle ud fra objektive kriterier. En gruppering i teatermiljøet får al for stor magt, når de sådan har mulighed for at bedømme kollegerne ude. (For det er hvad det betyder, hvis man mister refusionen).

Derfor er det ikke underligt at kritikken bliver anonym. For hvis nogen i det etablerede miljø ser sig gale på de formastelige, så er det meget svært at tro på, at disse mennesker kan adskille mellem deres subjektive irritation eller forudindtagetthed og så deres objektive kvalitative teaterbedømmelse. De mennesker, der sidder i refusionsudvalget, er for infiltrerede i teatermiljøet til, at de ikke vil lade sig påvirke.

Derfor burde det etablerede teatermiljø også forholde sig til det anonyme skrifts indhold og ikke blot lade sig moralsk forarge og prøve at latterliggøre skriftet. Den reaktion lover ikke godt for miljøets objektivitet og moral; selvom skriftet er anonymt, burde man også forholde sig til det, det siger.

For det handler jo om at teatermiljøet er blevet så undertrykkende i hele sin måde at fungere på, at den åbne diskussion er en saga blot. Kvalitetsdiskussionen har flyttet sig fra intentionen om at gøre hinanden bedre til at dømme hinanden ude. De mennesker som før var vores ligevær-

Om refusion, anonymitet og debat i børneteatermiljøet

Tegning Bob Katzenelson

Indlæg Debatten der blev væk

dige kolleger, er i dag blevet vores dommere. Og det gælder ikke bare i forhold til refusionsudvalget, men også i forhold til anmeldelser, omtale, privilegier osv.

Magtens sprog har totalt udraderet den åbne dialog. Det rammer ikke bare de små og udstøttede grupper, men rammer ind i hele teatermiljøet og forkrøbler de udviklingsmuligheder, der er i det.

Et sted, hvor den forkrøbling er meget tydelig, er Børneteateravisen. Redaktøren er det etablerede teaters mand og serverer flittigt sladderhistorier fra dette miljø, samtidig med at han behandler alt, hvad der kunne lugte af kritik af dette etablerede teatermiljø, med en perfid arrogance. Hvis personer eller grupper ikke falder i denne mands smag, kan de være sikre på at blive behandlet dårligt i enhver forstand i Børneteateravisen.

Så det er ikke så underligt at der er mange i teatermiljøet, der ikke tør sige deres ærlige mening, ligesom de anonyme brevskrivere ikke tør stå frem. De

ved hvad der venter dem, hvis de ikke falder i det etablerede miljø smag.

Carsten Jensens arrogante måde at være redaktør på er meget uheldigt for teatermiljøet, han sørger for, at behandlingen af mange emner kun bliver ensidigt belyst, hans ironi og små ordspil gør alt så ligegyldigt. Alvoren bliver en latterlig nar i det spil.

Og vigtigst af alt: Den debat og dialog, som teatermiljøet i højeste grad har brug for, åbner han ikke op for i sin avis. Han er for meget det etablerede miljøes ironiske forsvarer til at give plads og rum for andre meninger.

Dette handler ikke om, at dette eller hint ikke bliver trykt i Børneteateravisen, men om at der sidder en alt for snæver og ikke vidtfavnende redaktør, som næsten eneste skribent og redaktør for børneteatermiljøets eneste blad. Børneteateravisen er alt for meget et provinsielt menighedsblad fremfor en avis med plads til mange meninger og holdninger

og en avis med en åben debat og dialog.

Udviklingen de sidste mange år i børneteatermiljøet er desværre gået mere og mere mod et magtens sprog, en envejskommunikation, der ikke tåler modsigelse. Refusionsudvalg, anmeldelser, auditions, privilegier og meget andet taler deres tydelige sprog om et børneteatermiljø, der er stivnet i en art overlevelseskamp.

Henrik Glahder
skuespiller og instruktør
i Musikteatergruppen Rivegildet

Når man som Henrik Glahder skylder med spredt hagl, risikerer man også at ramme ved siden af, men jeg skal her nøjes med at kommentere de specielle punkter, der angår Børneteateravisen.

Jeg ser ingen undertrykkelse omkring anmeldelser, omtaler etc. Hele konceptet går netop ud på at nå omkring alle områders teatergrupper, støttede som ikke-støttede, for på den måde at sikre teatrene og køberne en vurdering af aktuelle forestillinger, når nu landets dagblade ikke ønsker at opfylde dette behov.

Jeg oplever heller ingen »frygt« for at komme med indlæg til Børneteateravisen. Den opmærksomme læser vil vide, at de fleste rent faktisk kommer fra personer, der er uenige med det, Glahder kalder »teatermiljøets establishment«. At også repræsentanter for dette (idet jeg formoder, at man her kan regne Teaterrådet, Danmarks Teaterforeninger m.fl.) lejlighedsvis kommer med indlæg i protest mod min omtale af deres gerninger, kunne jo tages som udtryk for en vis meningspluralisme i mine artikler og i Børneteateravisen som sådan.

Det er sikkert et problem for andre end Henrik Glahder - herunder sommetider mig selv - at jeg skriver så mange artikler i Børneteateravisen, men det skyldes bl.a. et fænomen, der også er kendt uden for magtens kredse, nemlig begrænsede økonomiske ressourcer.

Jeg synes desværre ikke, at ovenstående indlæg er specielt egnet til at fremme debatten inden for børneteaterområdet, men iøvrigt står Børneteateravisens spalter skam pivåbne for alle - inden eller uden for magtens cirkler - der vil bringe diskussionerne videre.

Carsten Jensen
redaktør af Børneteateravisen

Indlæg

Forkerte personer i råd og udvalg

Lad os nu én gang for alle få ryddet redaktørens opfattelse af min betragtning af Teaterrådet af vejen: Jeg har intet mod et Teaterråd (jvf. artikel i BTA nr. 104, side 5, red.). Jeg har noget imod dets personsammensætning.

De har i mangfoldige år siddet »på trods af lovens bogstaver«. Da man endelig havde fundet ud af, at loven groft blev overtrådt i hele to paragraffer, slettede man ganske enkelt den ene af disse, så personerne nu sad der i overensstemmelse med loven. Men er det ikke en ganske speciel, uærlig og komplet tåbelig måde at rette flere ministres overtrædelse af loven på.

Kunne man forestille sig, at en eller anden lov i Danmark, fx. imod at begå mord, af Folketing og ministerium blev slettet, fordi man opdagede at der på trods af loven alligevel blev begået mord i Danmark? Nej, vel.

Men man kan godt forestille sig, at en minister, der gang på gang overtræder teaterloven og bebrejdes dette, får slettet en paragraf, så ulovlighederne - og tåbelighederne - bliver gjort lovlige. De oprindelige lovparagraffer, der ikke tillod genvælgelse af formanden (Lense Møller sad vist i tre perioder) og ikke tillod medlemmer af Teaterrådet at være tilknyttet noget teater (det var de på et vist tidspunkt 100 procent), var egentlig udmærkede, hvis de var blevet overholdt. Men det gjorde man altså ikke, og så slettede man den ene paragraf (det var vist nok pga. Malene Schwartz' ansættelse som direktør på Aalborg Teater, eller tager jeg

der fejl?)

På hvilken skole har alle disse personer lært at vurdere kvalitet? Vi andre køberne som repræsentanter for publikum - ved nok mindst ligeså godt, hvad kvalitet er i publikums øjne; ja sikkert bedre. Men vi er ikke repræsenteret i Teaterrådet.

Det samme problem åbner sig for refusionsbe-

dømmelsesudvalget. Fem personer - alle med tilknytning til ungdoms- eller børneteater - skal bestemme hvilke grupper, der viser forestillinger af kvalitet. Det er jo ganske uhyrligt. Nej, det er fem mennesker, der sidder og bedømmer kolleger, som jo kunne tænkes at være konkurrenter til deres egne produktioner.

Naturligvis er der mange dårlige børneteatre, der er også mange gode, som en enkelt gang kan lave en svipsers ganske som selv Det Kgl. Teater kan. Naturligvis vil det være rart at få pillet nogle producenter fra. Men det skal gøres af de folk, der sidder nærmest på publikum, altså børnene, de unge, deres forældre og deres pædagoger, men i hvert fald ikke af deres konkurrenter. Et par teaterkredsfolk, et par børnehavepædagoger og måske en bibliotekar.

Altså: Jeg har intet imod et sådan bedømmelsesudvalg, men det skal bestå af de rigtige, kvalificerede, men neutrale folk uden subjektive øjne. Og min tillid til disse to institutioner kan ligge på et meget lille sted, så længe de er besat af - efter manges mening - helt forkerte personer. Det er situationen.

Så Carsten Jensens opfattelse af »min kæphest« bliver mere et trut i en »pib-i-røv-hest« for at søge at skjule sandheden, som jeg egentlig tror de fleste teaterfolk godt kan følge mig i.

Per Haugaard Jensen
Skive og Omegns
Teaterkreds

Morten Naver Steen,
Ensemblet

Tegning Bob Kazenelson

Indlæg

Anonymt smædebrev

For nylig modtog Ensemblet et brev, et anonymt smædebrev. Det var ikke rettet mod os, sådan direkte, men derimod refusionsudvalgets medlemmer. Det ucharmerende brev beskriver hvert enkelt medlems »himmelråbende inhabilitet« med historier fra det virkelige liv, som brevskrivneren ser det.

Anonymiteten hos »kred-

sen af teaterkunstnere bag denne skrivelse« er begrundet med frygt for repressalier ved kommende showcases. Hvorfor så feje? Stå dog ved det! Ved at udsende et brev som dette gør I også os til en del af jeres åbenbart forargede og forulempede fællesskab.

Hvorfor skriver I ikke til disse mennesker I er så optagede af og får gang i

en dialog? Hvad vil I med brevet? Gemen sladder er ikke særligt frugtbart.

Ensemblets første forestilling, »Vand«, blev ikke godkendt, men vi frabeder os automatisk af den grund at blive identificeret som medlem af den udeladte og derved forbitrede ende af dansk teaterliv.

Forsalget er startet!

Forsalget er startet!

NYE BØGER

Norsk dramatik

Norske Dramatikeres Forbund har for fjerde gang udgivet Norsk Dramatisk Årbog. Udover en oversigt over 1997's urpremierer på scene, film, radio og tv er der en halv snes læseværdige artikler om teater- og kulturliv, bl.a. et interview med sociologen Nils Christie om skurke-roller («Jagten på det onde men-

neske») og to kvindelige forskeres artikel om »dagliglivets iscenesættelse som vilkår for barns tilhørighed og trivsel«.

Årbogen kan fås ved henvendelse til dramatikernes forbund, Rådhusgata 7, postboks 579 - Sentrum, 0105 Oslo. Tlf. 00 47 22 41 13 44.

Tidsskrifter

I Dansk Skuespillerforbunds fornyede medlemsblad »Spektakel« (Nr. 3/98) er der et længere og underholdende interview med Lene Vestergaard, velkendt ansigt i danske børneteaterkredse og p.t. bl.a. aktuel med sin sveddryppende næsten one-woman-forestilling »Coriolanus«. I interviewet indflettes bl.a. anekdoter fra hendes tid som Banden-medlem og betragter om skuespillerens kunstneriske frihed.

Blandt andre artikler i tilsendte tidsskrifter kan nævnes:

Teater ET nr. 88: Temanummer om begrebet talent, herunder Jakob Steen Olsens interview med fire dramaturger om »teatrenes talentspejdere«.

Spektakel nr. 4/98: Synftigt interview med den 91-årige aktive skuespiller Bodil Lindorff, i sin tid stifter af det, der i dag er Børneteateret Filuren.

entré nr. 2/98: Kaj Munk - Nordens Shakespeare; Norén som vejviser.

Teatertidningen nr. 1/98: På sporet af det nye teaterpublikum.

BaggårdTeatret i Sukkerkogeriet, Odense Teater Sæson 98/99

Forbandelsen

23. september - 7. november 1998

For børn fra 8 år og voksne barnlige sjæle!

Frit efter folkeeventyret »Drengen der drog ud i verden for at lære frygten at kende«.

Instruktør Søren Skjold
Medvirkende

Erik Hovby Jørgensen, Bo Larsen,
Lene Vestergård, Anne Birgitte Lind,
Marita Dalsgaard, Nils P. Munk og
Christian Søgård på harmonika.

Ødipus

1. februar - 13. marts 1999

For unge fra 15 år

Sofokles' klassiske historie om den unge Ødipus, der dræber sin far og gifter sig med sin mor!

Instruktør Leif Stinnerbom

Skuespillere Henrik Ipsen, Må Michelsen,
Peter Seligmann og Lene Vestergård

Musikere Hans Mydtskov (sax) og Harald Haugård
(violin - fra Sorten Muld) 4 dansere

Både Forbandelsen og Ødipus
spilles som skoleforestilling
(ma.- to. kl. 10:00) og familiefeststilling
(fre. kl. 19:30 og lør. kl. 16:00).

Billetbestilling

Skoler: BaggårdTeatret tlf. 6221 4043
Løssalg: Odense Teater tlf. 6612 0052

BAGGÅRD
TEATRET

Repertoire Nyt

På tur i verden

Verdensdukefestival i Japan, fortælle-workshop i Israel, dansekultur-konference i Portugal, handicapp-kunst-festival i Australien - der afholdes et hav af teaterfestivaler, -seminarer, -workshops og -konferencer verden over.

Det kan være svært at danne sig et overblik, med mindre man er ferm på internettet, men organisationen Dansk ITI & Teaterunion samler mange af sådanne informationer. Tlf. 33 86 12 10, fax 33 24 01 57, homepage: www.image.dk/-diftu

Valhalla i vigør

Tidsskriftet Valhalla-Nyt, der beskæfter sig med børne- og ungdomskultur i Norden, kommer i årets første nummer vidt omkring i noget, der må betegnes som et let udvidet Norden, nemlig Grønland i nordvest til Letland i sydøst.

Tidsskriftet, der udgives af Styringsgruppen for nordisk børne- og ungdomskultur (BUK), har danske Ida Zerumeith som hovedredaktør og fem nationale redaktører.

Valhalla-Nyt findes også i en udbygget og løbende opdateret udgave på internettet: <http://valhalla.norden.org>

Comedievognen
Griffenfeldsgade 7A, 1.tv.
2200 København N
Tlf. 35 36 61 22

Cha Cha Cha

Comedievognens Milan og Oli på slap line - for de 8-årige og op. Foto: Teit Hornbak.

Comedievognens crazykomiske dance macabre med Milan og Oli har ændret aldersgruppe fra - som annonceret i Den Røde Brochure - 7-11 år og i stedet til en forestilling, der spiller for alle fra 8-100 år.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 44

Teatro Rio Rose
Adm. Klaus Eggert
Niels Juelsvej 16
5700 Svendborg
Tlf. 62 22 03 19

Haiku

Forestillingen for de 3-6-årige, der også er velegnet som familieforestilling, har vist sig at kunne bære flere publikummer end forventet - og angivet i Den Røde Brochure. Derfor findes »Haiku« som forestilling for max. 60 børn (publikummer) til

4200 kr. inkl. moms samt som forestilling for max. 80 børn (publikummer) til 5600 kr. inkl. moms.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 211.

Kaskadeteatret
Gudenåvej 60, Voervadsbro
8660 Skanderborg
Tlf. 75 78 20 33

Komedie på stue 8

Forestillingen har udvidet aldersgruppen og spiller nu udover den i Den Røde Brochure angivne »børnehaveklasse til 5. klasse« også for »fire sammenhængende årgange inden for børnehaveklasse til 7. klasse«.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 110.

Anna Nøjgård i
»Den Uartige Caroline«
Foto: Svend Erik Sockkelund

Bjørneteateret
Gl. Stationsvej 12
4591 Følleslev
Tlf. 53 46 82 65

Annas Sang

Forestillingens aldersgruppe er ændret fra 3-8 år til 4-10 år.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 37.

Teatret Lampe
Haraldsgade 9, 2.tv.
2200 København N

Den uartige Caroline

Forestillingen har følgen de ændringer i forhold til Den Røde Brochure: Aldersgruppe: 4-9 år Tilskuerantal: 80 børn v. institutioner 60 børn v. familieforestillinger

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 115.

Teater Morgana

Teatret har skiftet adresse og telefonnummer. De nye data er: Teater Morgana Emborgvej 96 Alken pr. 8660 Skanderborg Tlf. og fax: 86 57 73 17

Arthur og englen

Ny dukkeforestilling af Teater Refleksion om venskab og kærlighed. En fortælling om hvad der kan ske, hvis man glemmer sin engel - og hvad der kan ske, når man finder den igen.

Pressen skrev:

"Man kan blive helt høj af roen.

Teater Refleksion er et af de få danske børneteatre, der forstår den store kunst at folde små bitte øjeblikke og stemninger ud til store landskaber af følelsesnuancer. Underfundigt, meditativt og bevægende smukt..."

(Århus Stiftstidende)

Turnéperiode:

21. sept. - 31. okt. 1998

Pris incl. moms:

5.200 kr. - dog 8.700 kr. ved to forestillinger samme dag samme sted.

Forestillingen er støttet af Teaterrådet og Århus Kommune. Forestillingen er refusionsberettiget.

Teater Refleksion

Sintrupvej 11a dk 8228 Brabrand Telefon +45 86 24 05 72
E-mail: Refleksion@post7.tele.dk

KASKADE TEATRET

Vi har udvidet aldersgruppen

Komedie på stue 8

spiller nu for
Børnehaveklasse til 5. klasse
eller

4 sammenhængende årgange
indenfor
Børnehaveklasse til 7. klasse

KASKADETEATRET
Gudenåvej 60 Voervadsbro,
DK-8660 Skanderborg
Tlf.: 75 782033
Fax: 75782625

sæson 98 -99

ANNAS SANG

for 4 - 10 årige
(NB! Ny aldersgruppe)

DEN TYVAGTIGE SKADE

For 5 - 12 årige. Teatro Rio Rose.
Kan spilles på gulv eller scene.

Læs nærmere i Den Røde s. 37-39 - ring og hør.

BJØRNETEATRET

4591 Følleslev - Tlf. 59 26 82 65

Vi er desværre ikke i den røde brochure - men vi eksisterer!

X.2.3

præsenterer

KHAMOSU

En ny spændende forestilling, der med udgangspunkt i et ældgammelt ægyptisk eventyr eksperimenterer med dans, masker og scenografi lavet på computer.

Forestillingen er refusionsberettiget.

X23, Hjortespringparken 15, 2730 Herlev
Tlf/fax: 42 84 27 13

KØBENHAVN OG OMEGN

Café Liva
Nyhavn 22
1051 København K
Billettf.: 33 16 10 26,
"Det fedtede slips
-et Dan Turell show"
Odense Internationale musikteater
Aldersgruppe: 13 år op
Spilletidspunkter: 5/8-7/8 kl.
21.00, 8/8 kl. 19.00 og 21.30,
10/8-14/8 kl. 21.00, 15/8 kl. 19.00
og 21.30, 16/8 kl. 17.00
Spilleperiode: 5/8-16/8
Billetter: 145 kr. Abonn. og teaterkort: 105 kr. Ungdomsrabat: 80 kr.
Yderl. oplys.:
billetbestilling kl. 14.00-20.00

MARIONETTEATRET
Marionetteatret
V. pavillonen
Kronprinsessegade 21
1114 Kbh. K

"Konen i muddergrøften"
Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe:
friluftsteater - adgang for alle
Spilletidspunkter: alle dage undt.
mandag kl. 14.00 og 15.00
Spilleperiode: 2/6-12/7
Billetter: fri entré
Yderl. oplys.: kontor: Wilh.
Harstrandsgade 2b 2100 Ø, Tlf.
31426472 (efter 21/7 35426472)

"Løvetur/retur"
Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: friluftsteater -
adgang for alle
Spilletidspunkter: alle dage undt.
mandag kl. 14.00 og 15.00
Spilleperiode: 14/7-30/8
Billetter: fri entré
Yderl. oplys.: kontor: Wilh.
Harstrandsgade 2b 2100 Ø, Tlf.
31426472 (efter 21/7 35426472)

INDRE BY MEDBORGERHUS
Indre by medborgerhus
Ahlefeldtgade 33
1359 Kbh. K
Billettf.: 47724315

"Vis mig dit ansigt"
Kulturnet
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: 6/6 og 7/6
kl. 16.00 og 9-12/6 kl. 19.00
Spilleperiode: 6/6-12/6
(dog ikke 8/6)
Billetter: 30 kr.
Yderl. oplys.: billetbestilling: ti og
to. kl. 12-13 og 18-19, paneldebat
d. 7/6 kl. 17.15, Eksperimentalteater
m/ fysisk handicappede

DET LILLE TEATER
Det lille teater
Lavendelstræde 5-7
1462 Kbh. K
Billettf.: 33122713

"Agnes mærkværdige verden"
Det lille teater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkter: mandag-fredag
kl. 9.30 og 11.00, søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 22/9-8/11
Billetter: ring 33122713
Yderl. oplys.: premiere 22/9

**COMEDIEVOGNEENS BROS-
CENE**
Comedievognens broscene
Griffenfeldsgade 7 A 1. tv.
2200 Kbh. N
Billettf.: 35366569

"Mis med de blå øjne"
Comedievognen
Aldersgruppe: 3-7 år
Spilletidspunkter: i artregi: tors-
dag og fredag kl. 19.00, lørdag kl.
15.00 og 16.30, søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 24/9-11/10
Billetter: ring 35366569
Yderl. oplys.: forestillinger arran-
geres også hverdagsformiddage,
billetter kan købes via billetnet

SJÆLLAND & ØERNE

ISHØJ TEATER
Ishøj teater
Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj
Billettf.: 43736098

"Prinsessen fra havet"
Ishøj teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkter: mandag-fredag
9.30, 11.15 og 13.25
Spilleperiode: 4/9-24/10
Billetter: ring 43736098

ARRESØ TEATER
Arresø Teater
Arresøgård allé 2, Ramløse
3200 Helsingør
Billettf.: 48712425

**"Cleopatra Maria von Kroghs
hemmelige hule"**
Arresø Teater
Aldersgruppe: 5-9 år
Spilletidspunkter: mandag til ons-
dag kl. 10.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 15/8-30/9
Billetter: 40 kr. /
over 10 pers. 30 kr.
Yderl. oplys.: billetbestilling
nødvendig

FYN

TEATRET GADESJAKKET
Teatret Gadesjakk
Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Billettf.: 66144021
"Tyren Ferdinand"
Teatret Gadesjakk
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkter: tirsdag-fredag
kl. 10.00 og 16.30 (dog ikke 16.30
fredag), lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 8/9-3/10
Billetter: ring 66144021
Yderl. oplys.:
billetbestilling nødvendig !

ØVRIGE JYLLAND

**KARL HENNING PETERSEN
OG ELSE ALFELTS MUSEUM**
Spilletidsp. man.-fre., kl. 9.30 og
11
Spilleperiode: 6. nov.-30. dec.
Yderl. oplys.:
Øvrige spilletider: ring til teatret.

"Busters Verden"
Aalborg Teater
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidsp. kl. 11 og 13
Spilleperiode: 14. feb.-4. april 1998

TEAM TEATRET
Team teatret
Skolegade 12
7400 Herning
Billettf.: 86137899

Scene 1, Bethaniasgade 6-8,
Herning
Scene 2, Nørregade 7, Herning
Fermaten, Smallegade 4, Herning
Billettf.: 97125577

"Teams teaterfestival 98"
Aldersgruppe: varierende
Spilletidspunkter:
Spilleperiode: 4/9-12/9
Billetter: ring 97125577
Yderl. oplys.: grupper fra både
ind og udland leverer spændende
teateroplevelser hele ugen.
Mindst 2 tilbud om dagen.

Team teatret scene 1
Team teatret scene 1
Bethaniasgade 6-8
7400 Herning
Billettf.: 97125577

"Caberet"
Team teatret
Aldersgruppe:
Spilletidspunkter: tirsdag-fredag
kl. 19.30, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 2/6-27/6
Billetter: 80/40 kr.
Yderl. oplys.: premiere 2/6

"Åh ávé - bjørne og kvinder"
Teatret Thalias tjenere
Aldersgruppe: 6 år op
Spilletidspunkter: kl. 19.30
Spilleperiode: 20/8-21/8
Billetter: 60 kr.
Yderl. oplys.: skolerabatordning
(ring for info)

HANSTHOLM HALLENS SCENE
Hanstholm Hallens Scene
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Billettf.: 97960100

**"Dengang månen stadigvæk
var en grøn ost"**
Thy teater
Aldersgruppe: familieforestilling
Spilletidspunkter: tirsdag-fredag
kl. 10.30
Spilleperiode: 1/7-31/7
Billetter: 35 kr.
Yderl. oplys.: premiere d. 1/7

ÅRHUS & OMEGN

ENTRÉ SCENEN
Entré scenen
Grønnegade 93 D
8000 Århus C
Billettf.: 83137899

"Åh ávé - bjørne og kvinder"
Teatret Thalias tjenere
Aldersgruppe: 6 år op
Spilletidspunkter: alle ugedage kl.
11.00 og 20.00
Spilleperiode: 13/8-19/8
Billetter: 60 kr.
Yderl. oplys.: skolerabatordning
(ring for info)

BØRNETEATRET FILUREN
Børneteateret Filuren
Musikhuset Århus
Thomas Jensens Allé
8000 Århus C
Billettf.: 89318210

"Trolldanden fra Jordhavet"
Børneteateret Filuren
Aldersgruppe: 6 år op
Spilletidspunkter: tirsdag-fredag
15.30 og 17.30, lørdag kl. 11.30 og
15.30, i festugen: 31/8-4/9 kl.
9.30.
Spilleperiode: 31/8-15/10
Billetter: 50 kr./
grupperabat: 30 kr.
Yderl. oplys.:
ret til ændringer forbeholdes !

AUKTIONSCENEN
Auktionscenen
Mejlgade 45
8000 Århus C
Billettf.: 86135311

"Hans og Grete"
Egnsteateret Gruppe 38
Aldersgruppe: 5 år op
Spilletidspunkter: 29/8 kl. 20.00,
31/8 kl. 10.00 og 17.00, 1/8
kl. 10.00 og 14.00, 2/8 kl. 14.00 og
17.00
Spilleperiode: 29/8-2/9
Billetter: 50 kr./
mere end 9 stk. 40 kr.
Yderl. oplys.:
ring om ungdomsrabat.

"Arthur og englen"
Teater Refleksion
Aldersgruppe: 5-12 år
Spilletidspunkter: 4/9 kl. 17.00 og
19.00, 5/9 og 6/9 kl. 13.00 og
15.00
Spilleperiode: 4/9-6/9
Billetter: 50 kr./
mere end 9 stk. 40 kr.
Yderl. oplys.:
ring om ungdomsrabat.

MBT DANSETEATER
MBT Danseteater
Frederikshallé 20 C
8000 Århus C
Billettf.: 86137067/89318210

"La dolce vita"
MBT Danseteater
Aldersgruppe: 12 år op
Spilletidspunkter: alle dage kl.
22.00
Spilleperiode: 27/8-6/9
Billetter: ring
86137067/89318210
Yderl. oplys.: ungdomsrabat

SVALEGANGEN
Svalegangen
Rosenkvantzgade 21
8000 Århus
Billettf.: 86191944 (man-fre 9-16)
86138866 (tir-fre 16-20)

"Napoleonskrigen"

Svalegangen i samarbejde
med "Teatret"
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: tirsdag til fre-
dag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 27/8-26/9
Billetter: ring 86191944

"Hjerte såret af fem sværd"
Flamenco noir
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: torsdag og fre-
dag kl. 24.00, lørdag kl. 21.00
Spilleperiode: 3/9-5/9
Billetter: ring 86191944

"Rosenkavaleren"
Svalegangens dukketeater
Aldersgruppe: 13 år op
Spilletidspunkter: 29/8 kl. 14.00,
4/9 kl. 17.00, 5/9 kl. 14.00
Spilleperiode: 29/8-5/9
Billetter: 50 kr.

GULDLOK DUKKETEATER
Guldlok dukketeater
Willemoesgade 2
8200 Århus N
Billettf.: 86104777

"Det gyldne skrin"
Guldlokteatret
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkter: alle dage kl.
10.00, 13.00 og 15.00
Spilleperiode: 28/8-6/9
Billetter: 40 kr.
Yderl. oplys.: premiere 28/8
kl. 10.00

"Haiku"
Teatret Rio Rose
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkter: mandag til tors-
dag kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 14/9-17/9
Billetter: 60 kr.
(40 kr. for institutioner)
Yderl. oplys.:
billetbestilling kl. 12.00-16.00

DEN BLÅ HEST
Den blå hest
Oddervej 80
8270 Højbjerg
Billettf.: 86274944

"Pinocchio"
Egnsteateret vestenvinden
og teatret den blå hest
Aldersgruppe: 5-11 år
Spilletidspunkter: 2+3+8+9/9 kl.
9.30 og 13.30, 4/9 kl. 13.30 og
16.30, 5+6/9 kl. 14.00 og 16.00
Spilleperiode: 2/9-10/9
Billetter: ring 86274944

"Tornerose"
Eventyropæraen og
Teatret den Blå Hest
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkter: 30/8 kl. 14.30 og
16.00, 31/8 kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 30/8-31/8
Billetter: ring 86274944

PALETTEN
Paletten
Vesterbrogade 15
8800 Viborg
Billettf.: 97710515

"Pip og papegøjer"
Limfjordsteatret
Aldersgruppe: 5-10 år
Spilletidspunkter: 12/9 kl. 14.00
Spilleperiode: 12/9
Billetter: ring 97710515

JOMFRU ANE TEATRET
Jomfru Ane teatret
Jomfru Ane gade 14
9000 Aalborg
Billettf.: 98136044

"Felicias fødselsdag"
Vendsyssel teater
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkter:
Spilleperiode: ultimo september
Billetter:
Yderl. oplys.:

Uro op til Verdenskongres

International ASSITEJ's 13. verdenskongres finder sted i Tromsø i Nordnorge fra 10.-19. juni næste år, hvor der også vil blive afviklet en international teaterfestival.

Ved verdenskongressen skal organisationen, der er paraply for den internationale børne- og ungdomsteaterbevægelse, bl.a. vælge ny præsident efter australske Michael FitzGerald - der ikke har fået (økonomisk) opbakning i sit store hjemland til at fortsætte sit ellers så energiske virke - og tillige en ny generalsekretær.

International ASSITEJ er netop nu inde i en turbulent periode, hvor generalsekretariatet midlertidigt er flyttet til Sverige under Svensk ASSITEJ's og Niclas Malmcronas ledelse. Han tager over efter den valgte generalsekretær, Ulli Plichta fra Østrig, der har måttet opgive arbejdet efter en veritabel teater-krig.

Hun er blevet ekskluderet af sin nationale organisation - hvor hun tidligere var for- mand og gennem hvilken pen- gene til generalsekretariatet er blevet bevilget - og det har efterladt Plichta uden politisk eller økonomisk støtte.

Festival i Kristiansand

Norsk ASSITEJ er atter vært for den norske børne- og ungdomsteaterfestival i Kristiansand fra 16.-22. oktober.

Der bydes på omkring 40 forskellige forestillinger, fordelt mellem en halv snes norske danse- og teatergrupper samt tre udenlandske gæstespil. Desuden fagseminarer og daglige diskussioner omkring udvalgte forestillinger.

Teatersommer i Tammerfors

Den finske by Tammerfors er fra 11.-16. august vært for »Nordiskt Teatermöte« og »Tammerfors Internationella Teatersommar«, og i det rig- holdige program indgår semi- narer, workshops, teaterfore- stillinger samt uddeling af den nordiske dramatikerpris. Fra Danmark er indstillet Astrid Saalbach.

Tilmeldingsfristen er 2. maj, og information samt tilmel- dingsblanket fås hos Dansk Teaterunion, Tlf. 33 86 12 10, fax 33 24 01 57.

Festival i Eskilstuna

35 teatergrupper, 39 produkti- oner, 53 forestillinger på fem dage. Så kortfattet kan sven- ske Teatercentrums festival i Eskilstuna fra 16.-20. maj beskrives.

Information m.m. kan frem til 14. maj fås hos Teatercen- trum, tlf. 00 46 86 51 62 12.

Dans og teater i Göteborg

Sveriges største festival for moderne dans og teater, Göte- borg Dans og Teater Festival 98 afholdes fra 22.-29. august. Information: 00 46 31 61 12 73.

Små Scener

Skema til Små Scener fås ved henvendelse til Teatercentrum

BØRNETEATERFESTIVAL HORSENS 1998

Fredag den 18. september • Lørdag den 19. september • Søndag den 20. september

FESTIVAL, MESSE OG BØRNETEATRETS DEBATFORUM

MED:

ANDERSEN, LARSEN & ANKERDAL (Haderslev/Svendborg/København), ARRESØ TEATER (Helsingør), ARTIBUS (København), BATIDA (København), COMEDIEVOG-
NEN (København), CORONA DANSETEATER (København), DANSK RAKKERPAK
(København), DEN BLÅ HEST (Århus), DET LILLE VERDENS TEATER (Virum), DET
LILLE TURNETEATER (Lejre), DET MINDSTE TEATER (Tommerup), DRT (Ribe),
FAIR PLAY (Holbæk), GADESJAKKET (Odense), GROTEATRET (Skævinge),
GRUPPE 38 (Århus), JAKOB MENDELS TEATER (Århus), JOMFRU ANE TEAT-
RET (Ålborg), JYTTE ABILDSTRØMS TEATER (København), KASKADETEATRET
(Voervadsbro), TEATRET LAMPE (København), LIMFJORDSTEATRET (Nykøbing
Mors), LOYAL SHAKESPEARE COMPANY (København), MARIEHØNEN (Randers),
MARIPOSA TEATRET (København), MISTER JONES (Glostrup), TEATER MOR-
GANA (Hanstholm), MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN (Værløse), MØLLEN
(Haderslev), MÅNEGØGL (København), NØRREGAARD & REICHES TEATER
(Helsingør), ODSHERRED TEATER (Nykøbing Sj.), TEATER REFLEKSJON (Århus),
TEATERTRUPPEN REPLIKKEN (Herning), SKÆGSPIRE (Odense), SPINATFUG-
LENE (København), SVALEGANGENS DUKKETEATER (Århus), TEATER 83 (Lan-
gå), TEATER PATRASKET (København), TEATRET (Odder), TEATRO RIO ROSE
(København), THEATER LA BALANCE (Vanløse), VANDREFALKEN (Næstved),
VENDSYSSEL TEATER (Hjørring), VESTENVINDEN (Randers), VESTER 60 (Hille-
rød), ÆVENTYR OPERAEN (Beder)

BILLETTER KAN FORUDBESTILLES

Halvdelen af billetterne er forbeholdt arrangører af børneteater - dis-
se billetter kan bestilles fra den 29. april 1998. Den anden halvdel af
billetterne er forbeholdt publikum iøvrigt - og kan bestilles fra den
18. august 1998. Oplysning og billetbestilling hos Kaskadeteatret på
telefon 7578 2033.
Der kan ikke bestilles pr. brev eller telefax.

Overnatning på hoteller, kroer, vandrehjem og private bestilles gen-
nem Horsens Turistbureau på telefon 7560 2120, hvorved rabat
opnås.

For tilrejsende arrangører og teaterfolk er der fredag og lørdag aften
mulighed for at deltage i spisning mv. på Horsens Ny Teater. Kon-
takt venligst Kaskadeteatret for nærmere oplysning.

Fredag den 18. september kl. 09.00 - 16.00 afvikles der som sæd-
vanlig BØRNETEATRETS DEBATFORUM. Kontakt venligst Kaskade-
teatret for nærmere oplysning.

Festivalen gennemføres med støtte fra Horsens Kommune og Vejle Amt.

HORSENS BØRNETEATERPRIS

I forbindelse med festivalen uddeles der lørdag den 19.
september 1997:

HORSENS BØRNETEATERPRIS kr. 25.000,-

Prisen er indstiftet af Horsens Kommune og tildeles en per-
son, et teater eller en gruppe personer, der har gjort sig
bemærket ved en særlig indsats for at fremme børneteateret
i Danmark.

Grundlaget kan såvel være kunstnerisk som organisatorisk.

Priskomiteen består af repræsentanter fra Børneteater-
Sammenslutningen, Horsens Kommune, Horsensegnens
Teaterforening og Kaskadeteatret. Forslag til modtagere af
prisen sendes til Horsens Kommune, Horsens Børneteater-
pris 1998, Kultur- og Fritidsforvaltningen, Rådhusstrøvet 4,
8700 Horsens senest den 30. juni 1998.

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
FREDAG DEN 18. SEPTEMBER:					
Mariehønen	Dragen	3 - 8 år	16.00	50 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Månegøgl	Fra Himlen til Havet	1 - 4 år	16.00	30 min.	Horsens Gl. Teater/rød salon
Nørregaard & Reiche	Skipperlabskovs	6 - 8 år	16.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 302
Teater 83	Min Karusel	1 - 4 år	16.00	30 min.	Midtbykskolen/lok. 201
Replikken	6-timers Stuen	14 år og op	16.00	45 min.	Midtbykskolen/lok. 218
Vandrefalken	Drømmemanden	6 år og op	16.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 512
Det Mindste Teater	Algot Storm	4 - 8 år	16.00	45 min.	Biblioteket - 2. sal
Loyal Shakespeare Co.	Romeo og Julie	12 år og op	16.00	70 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Det Lille Verdens Teater	Mt. Himmel og Jord	1 - 4 år	16.30	30 min.	Midtbykskolen/lok. 510
Theater La Balance	Et hus med syv vær.	5 - 9 år	17.00	60 min.	Rådhuset
Corona Danseater	Det' bare Luft	4 - 8 år	17.00	40 min.	Kilden/sal 1
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	17.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 210
Ods herred Teater	Nora Schahrazades Dr.Liv	8 - 12 år	17.30	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Spinatfuglene	Soldaten og Døden	5 år og op	17.30	55 min.	Midtbykskolen/lok. 520
Mister Jones	Skønheden og Udyret	6 år og op	18.00	50 min.	Kilden/salen
Gadesjakket	Hjem til Paradis	14 år og op	18.00	70 min.	Lille Midt - nedre gym.
Arresø Teater	Gertrud Gundersen skifter	6 - 11 år	18.00	45 min.	Midtbykskolen/lok. 203/204
Svalegangens Dukketeat	Aladdin	7 år og op	18.00	35 min.	Midtbykskolen/lok. 215
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4 - 8 år	18.00	45 min.	Midtbykskolen - formning
Skægspire	Frø og Tudse	4 - 8 år	18.00	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Comedievognen	Cha Cha Cha	7 - 12 år	18.45	50 min.	Fritidscentret
Gruppe 38	Hans og Grete	5 år og op	19.00	40 min.	Horsens Gl. Teater/scenen
Groteatret	Nattergalen	5 - 12 år	19.00	45 min.	Kilden/sal 2
Artibus	En tilfældig Morder	12 år og op	19.00	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
DRT	To med det hele	4 - 10 år	19.00	60 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
Mariposa Teatret	Havmågen Jonathan	9 - 13 år	19.15	50 min.	Lille Midt - øvre gym.

LØRDAG DEN 19. SEPTEMBER:

Vestenvinden/Den Blå	Pinocchio	5 - 10 år	09.30	60 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Månegøgl	Fra Himlen til Havet	1 - 4 år	09.30	30 min.	Horsens Gl. Teater/rød salon
Teater Morgana	Den bedrø. Paraplydame	6 - 11 år	09.30	45 min.	Kilden/salen
Corona Danseater	Det' bare Luft	4 - 8 år	09.30	40 min.	Kilden/sal 1
Groteatret	Nattergalen	5 - 12 år	09.30	45 min.	Kilden/sal 2
Gadesjakket	Hjem til Paradis	14 år og op	09.30	70 min.	Lille Midt - nedre gym.
Andersen, Larsen & Anker.	Sonny	13 år og op	09.30	45 min.	Midtby/P-gym's omklæd.
Comedievognen	Cha Cha Cha	7 - 12 år	09.30	50 min.	Fritidscentret
Mariehønen	Dragen	3 - 8 år	10.00	50 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Theater La Balance	Et hus med syv værelser	5 - 9 år	10.00	60 min.	Rådhuset
Kaskadeteatret	Historien om d. røde bold	1 - 4 år	10.00	40 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4 - 8 år	10.00	45 min.	Midtbykskolen - formning
Skægspire	Frø og Tudse	4 - 8 år	10.00	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Teatret Møllen	Det er ikke Askepots	8 år og op	10.30	45 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Gruppe 38	Hans og Grete	5 år og op	10.30	40 min.	Horsens Gl. Teater/scenen
Ods herred Teater	Nora Schahrazades Dr.Liv	8 - 12 år	10.30	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Det Lille Verdens Teater	Mellem Himmel og Jord	1 - 4 år	10.30	30 min.	Midtbykskolen/lok. 510
DRT	To med det hele	4 - 10 år	10.30	60 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
Mariposa Teatret	Havmågen Jonathan	9 - 13 år	10.45	50 min.	Lille Midt - øvre gym.
Nørregaard & Reiche	Skipperlabskovs	3 - 6 år	10.45	40 min.	Midtbykskolen/lok. 302
Replikken	6-timers Stuen	14 år og op	10.45	45 min.	Midtbykskolen/lok. 218
Teater Refleksion	Arthur og Englen	6 år og op	11.00	45 min.	Kilden/salen
Det Mindste Teater	Algot Storm	4 - 8 år	11.00	45 min.	Biblioteket - 2. sal
Teater 83	Min Karusel	1 - 4 år	11.15	30 min.	Midtbykskolen/lok. 201
Comedievognen	Cha Cha Cha	7 - 12 år	11.15	50 min.	Fritidscentret
Corona Danseater	Det' bare Luft	4 - 8 år	11.30	40 min.	Kilden/sal 1
Groteatret	Nattergalen	5 - 12 år	11.30	45 min.	Kilden/sal 2
Artibus	En tilfældig Morder	12 år og op	11.45	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Vestenvinden/Den Blå	Pinocchio	5 - 10 år	12.00	60 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Gadesjakket	Hjem til Paradis	14 år og op	12.00	70 min.	Lille Midt - nedre gym.
Vandrefalken	Drømmemanden	6 år og op	12.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 512
Skægspire	Frø og Tudse	4 - 8 år	12.00	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Teatret Møllen	Det er ikke Askepots	8 år og op	12.30	45 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Arresø Teater	Gertrud Gundersen skifter	6 - 11 år	12.30	45 min.	Midtbykskolen/lok. 203/204
Svalegangens Dukketeat.	Aladdin	7 år og op	12.30	35 min.	Midtbykskolen/lok. 215
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4 - 8 år	12.30	45 min.	Midtbykskolen - formning
Mariehønen	Dragen	3 - 8 år	13.00	50 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Mr. Jones	Skønheden og Udyret	6 år og op	13.00	50 min.	Kilden/salen
DRT	To med det hele	4 - 10 år	13.00	60 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
Ods herred Teater	Nora Schahrazades Dr. Liv	8 - 12 år	13.15	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Corona Danseater	Happy End	3 - 12 år	13.30	50 min.	Horsens Gl. Teater/scenen
Nørregaard & Reiche	Skipperlabskovs	3 - 6 år	13.30	40 min.	Midtbykskolen/lok. 302
Det Mindste Teater	Algot Storm	4 - 8 år	13.30	45 min.	Biblioteket - 2. sal
Kaskadeteatret	Lykkens Labyrint	6 år og op	14.00	60 min.	Rådhuset
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	14.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 210
Spinatfuglene	Soldaten og Døden	5 år og op	14.00	55 min.	Midtbykskolen/lok. 520
Gadesjakket	Den højdeforskræk. ørn	5 - 10 år	14.15	45 min.	Kilden/sal 1
Artibus	En tilfældig Morder	12 år og op	14.30	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Månegøgl	Fra Himlen til Havet	1 - 4 år	15.00	30 min.	Horsens Gl. Teater/rød salon
Teater Morgana	Den bedr. Paraplydame	6 - 11 år	15.00	45 min.	Kilden/salen
Æventyr Operaen	Tornerose	5 - 12 år	15.00	45 min.	Kilden/sal 2
Det Lille Verdens Teater	Mellem Himmel og Jord	1 - 4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen/lok. 510
Vester 60	En Kinamands Chance	4 - 9 år	15.00	50 min.	Fritidscentret
Gadesjakket	Tommelise	3 - 7 år	15.30	45 min.	Lille Midt - nedre gym.
Vendsyssel Teater	Felicias Fødselsdag	3 - 8 år	15.30	40 min.	Biblioteket - mødesalen
Limfjordsteatret	Pip og Papegøjer	5 - 10 år	15.30	50 min.	Midtbykskolen/lok. 218
Batida	Petrus & Fiona	5 - 10 år	15.45	50 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Theater La Balance	Ondskaben	14 år og op	15.45	70 min.	Midtbykskolen/lok. 302

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
Corona Danseater	Happy End	8 - 12 år	16.00	50 min.	Horsens Gl. Teater/scenen
Det Lille Turneteater	Grev Gris	4 - 8 år	16.00	35 min.	Biblioteket - 2. sal
Musikteatret Undergr.	Boris Barnemorder	8 - 11 år	16.15	45 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Arresø Teater	Cleopatra på safari	1 - 4 år	16.15	20 min.	Midtbykskolen/lok. 203/204
Teatret Lampe	Det var en lørdag aften	15 år og op	16.30	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Svalegangens Dukketeat.	Aladdin	7 år og op	16.30	35 min.	Midtbykskolen/lok. 215
Gadesjakket	Tyren Ferdinand	4 - 8 år	16.30	45 min.	Midtbykskolen - formning
Teater Refleksion	Arthur og Englen	6 år og op	16.45	45 min.	Kilden/sal 2
Æventyr Operaen	Tornerose	5 - 12 år	17.00	45 min.	Kilden/sal 2
Kaskadeteatret	Komedie på Stue 8	6 - 12 år	17.00	60 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Teater Patrasket	Rødhætte og Ulven	5 - 10 år	17.15	40 min.	Horsens Gl. Teater/rød salon
Vester 60	En Kinamands Chance	4 - 9 år	17.15	50 min.	Fritidscentret
Batida	Petrus & Fiona	5 - 10 år	17.30	50 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Fair Play	En Mor som Historie	9 år og op	17.30	50 min.	Rådhuset
Gadesjakket	Tommelise	3 - 7 år	17.30	45 min.	Lille Midt - nedre gym.
Andersen, Larsen & Anker	Sonny	13 år og op	17.30	45 min.	Midtby/P-gym's omklæd.

SØNDAG DEN 20. SEPTEMBER:

Musikteatret Undergr.	Boris Barnemorder	8 - 11 år	10.00	45 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Fair Play	En Mor som Historie	9 år og op	10.00	50 min.	Rådhuset
Corona Danseater	Happy End	8 - 12 år	10.00	50 min.	Horsens Gl. Teater/scenen
Gadesjakket	Den højdeforskræk. ørn	5 - 10 år	10.00	45 min.	Kilden/sal 1
Æventyr Operaen	Tornerose	5 - 12 år	10.00	45 min.	Kilden/sal 2
Artibus/Fair Play	En af dagene	10 år og op	10.00	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Teater 83	Min Karusel	1 - 4 år	10.00	30 min.	Midtbykskolen/lok. 201
Dansk Rakkerpak	Den Bedste Gave	12 år og op	10.00	60 min.	Fritidscentret
Batida	Petrus & Fiona	5 - 10 år	10.30	50 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Teater Patrasket	Rødhætte og Ulven	5 - 10 år	10.30	40 min.	Horsens Gl. Teater/rød salon
Gadesjakket	Tommelise	3 - 7 år	10.30	45 min.	Lille Midt - nedre gym.
Arresø Teater	Cleopatra på safari	1 - 4 år	10.30	20 min.	Midtbykskolen/lok. 203/204
Kaskadeteatret	Historien om den røde Bold	1 - 4 år	10.30	40 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Gadesjakket	Tyren Ferdinand	4 - 8 år	10.30	45 min.	Midtbykskolen - formning
Teatro Rio Rose	Haiku	3 - 6 år	11.00	40 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Mister Jones	Skønheden og Udyret	6 år og op	11.00	50 min.	Kilden/salen
Det Lille Verdens Teater	Den lunefulde Måne	1 - 4 år	11.00	30 min.	Midtbykskolen/lok. 510
Theater La Balance	Ondskaben	14 år og op	11.15	70 min.	Midtbykskolen/lok. 302
Kaskadeteatret	Komedie på Stue 8	10 - 14 år	11.30	60 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Vendsyssel Teater	Felicias Fødselsdag	3 - 8 år	11.30	40 min.	Biblioteket - mødesalen
Det Lille Turneteater	Grev Gris	4 - 8 år	11.30	35 min.	Biblioteket - 2. sal
Gadesjakket	Den højdeforskræk. ørn	5 - 10 år	11.45	45 min.	Kilden/sal 1
Limfjordsteatret	Pip og Papegøjer	5 - 10 år	11.45	50 min.	Midtbykskolen/lok. 218
Fair Play	En Mor som Historie	9 år og op	12.00	50 min.	Rådhuset
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	12.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 210
Det Mindste Teater	Var det en blå Volvo?	12 år og op	12.00	45 min.	Midtbykskolen/lok. 213
Svalegangens Dukketeat.	Spionen fra Kronborg	8 - 13 år	12.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 215
Spinatfuglene	Soldaten og Døden	5 år og op	12.00	55 min.	Midtbykskolen/lok. 520
Teatret Lampe	Det var en lørdag aften	15 år og op	12.30	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Vandrefalken	Drømmemanden	6 år og op	12.30	40 min.	Midtbykskolen/lok. 512
Gadesjakket	Tyren Ferdinand	4 - 8 år	12.30	45 min.	Midtbykskolen - formning
Teater Morgana	Den bedr. Paraplydame	6 - 11 år	13.00	45 min.	Kilden/salen
Nørregaard & Reiche	Mors vilde Unge	3 - 6 år	13.00	40 min.	Kilden/sal 2
Loyal Shakespeare Co.	Romeo og Julie	12 år og op	13.00	70 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Artibus/Fair Play	En af dagene	10 år og op	13.00	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Teatret	Ifølge Markus	12 år og op	13.15	90 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Gruppe 38	Balladen om Marjan og Rolf	7 år og op	13.15	45 min.	Horsens Gl. Teater/scenen
Jakob Mendels Teater	"Plejer"...det er en by i ..	7 - 11 år	13.45	45 min.	Lille Midt - nedre gym.
Jomfru Ane Teatret	Der var engang	3 - 8 år	14.00	45 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Vestenvinden	Et Hundeliv	10 år og op	14.00	50 min.	Kilden/sal 1
Arresø Teater	Cleopatra på safari	1 - 4 år	14.00	20 min.	Midtbykskolen/lok. 203/204
Teater 83	Min Karusel	1 - 4 år	14.00	30 min.	Midtbykskolen/lok. 201
Theater La Balance	Ondskaben	14 år og op	14.00	70 min.	Midtbykskolen/lok. 302
Teater Patrasket	Rødhætte og Ulven	5 - 10 år	14.30	40 min.	Horsens Gl. Teater/rød salon
Teater Refleksion	Arthur og Englen	6 år og op	14.30	45 min.	Kilden/salen
Kaskadeteatret	Komedie på stue 8	6 - 12 år	14.30	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Vendsyssel Teater	Felicias Fødselsdag	3 - 8 år	14.30	40 min.	Biblioteket - mødesalen
Det Lille Turneteater	Grev Gris	4 - 8 år	14.30	35 min.	Biblioteket - 2. sal
Replikken	Ridder Stegefødt	9 - 11 år	14.45	40 min.	Midtbykskolen - formning
Kaskadeteatret	Lykkens Labyrint	6 år og op	15.00	60 min.	Rådhuset
Nørregaard & Reiche	Mors vilde Unge	3 - 6 år	15.00	40 min.	Kilden/sal 2
Svalegangens Dukketeat.	Spionen fra Kronborg	8 - 13 år	15.00	40 min.	Midtbykskolen/lok. 215
Det Lille Verdens Teater	Den lunefulde Måne	1 - 4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen/lok. 510
Dansk Rakkerpak	Den Bedste Gave	12 år og op	15.00	60 min.	Fritidscentret
Loyal Shakespeare Co.	Romeo og Julie	12 år og op	15.00	70 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Teatret Lampe	Det var en lørdag aften	15 år og op	15.15	45 min.	Lille